

Foto: MM

BESEDA ŽUPANA

Spoštovane občanke in občani,

v tem čarobnem decembru razmišljam, kako človek vpliva na razmere in življenje zemljanov. Med nami zemljani je vedno več ljudi, ki trpijo. Nekateri grozljivo trpijo. Žejo, lakoto, mraz, vročino, nasilje vseh vrst ... Ob prebiranju časopisov, gledanju informativnih oddaj, poslušanju radija, brskanju po spletu se vedno bolj zavedam sreče, ki jo imamo, ko zvečer lahko gremo spat v topel prostor, v toplo posteljo; živimo v miru, brez nasilja, bomb in streljanja, še vedno imamo kaj na krožniku, čista, pitna voda nam priteče iz pipe ... Vprašanje, ki se mi postavlja, pa je, do kdaj bomo tako srečni.

Narava nam vedno bolj kaže svojo nemajno silo in moč, tam nekje, ne tako daleč, pa so še vedno meni nepredstavljivo države, ki medsebojne spore rešujejo z nasiljem, orožjem, z vojno. V ne tako daljni preteklosti sem v nekaterih od teh državah že bil in sem tam srečeval srčne, prijazne ljudi, ki so v preteklosti v primerjavi z nami živeli sila skromno, vendar so v stiku s tujci bili pripravljene deliti praktično vse, kar so imeli. Živeli so skromno, ampak v miru. V teh krajih je danes uničenih veliko naselij in mest, pobitih mnogo ljudi. Ob vojnih žariščih je veliko begunskih taborišč, v katerih otroci, ženske, starci v dolgih kolonah stojijo s kakšno manjšo posodo in čakajo, da bodo morda še pravočasno tam na začetku vrste dobili pest riža, moke ali testenin.

Ob besedi taborišče pa me spominja popelje na prvi obisk (tam sem bil

večkrat) koncentracijskega taborišča Auschwitz. Ko smo stali pred krematorijem, sem pomislil na to, da stojimo na tleh, prepojenih s pepelom nešteti žrtev človeškega zla, med katerimi je bilo največ Židov, Slovanov in Ciganov, katere je psihopatski um želel izbrisati z obličja Zemlje.

V sredo, 22. 11. 2023, je v SNG Maribor potekala državna proslava ob dnevu Rudolfa Maistra, ki je 23. 11. 1918 razorožil nemško stražo in prevzel oblast v Mariboru in s tem zagotovo tlakoval nadaljno pot nas, Slovencev.

S tem svojim razmišljanjem sem nas želel spomniti, da ni vse samo po sebi umevno. Ko bomo v teh prazničnih dnevih sedeli za (pre)obložene mize, se spomnimo na tiste, ki te sreče nimajo.

Želim vam vesele božične praznike, čestitam vam ob dnevu samostojnosti ter vam želim srečno in uspehov polno leto 2024.

Milan Gabrovec, prof
župan

UVODNIK

Kaj bodo pa drugi rekli

Spoštovane bralke in bralci občinskega glasila List iz Markovcev!

Mesec december bo z vsemi svojimi praznovanji počasi dosegel vrhunec in izteklo se bo še eno leto življenja slehernega izmed nas. Za mnoge je bilo leto uspešno in nadvse pozitivno. Marsikdo pa na leto, ki je skoraj za nami, gleda kot na čas poln preizkušenj in težkih trenutkov, ki jih je bilo potrebno premagati. V tem prazničnem mesecu marsikje beremo in poslušamo, kako naj bomo dobri drug do drugega, da naj pomagamo tistim, ki imajo manj od nas, naj se spomnimo starejših in jim bomo opora. Vendar pa, če tega ne počnemo in živimo skozi vse leto, so ta leporečja zgolj prazni klišeji, ki pritičejo prazničnemu vzdušju. Zato je moje razmišljanje ob zaključku leta malo daljše in namenjeno drugačni temi.

Toliko kot nas je ljudi, toliko različnih zgodb smo napisali v iztekajočem letu. Upam, da čim več pozitivnih in spodbujajočih, želim pa si, da bi tudi v bodoče uspeli skozi naš čas krmariti na valovih optimizma in veselja do življenja. Posameznik marsikdaj misli, da je njegova sreča odvisna od mnenj drugih. Bodisi je to otrok, ki ga v šoli ocenjujejo učitelji, mogoče smo to mi sami, ko nas ocenjujejo naši bližnji ali pa celo sosede in prijatelji, ki radi pokomentirajo, kako nekdo živi. Ljudje radi živijo tako, da ustrezajo drugim, saj je nenazadnje s tem povezan tudi status v družbi in določena mera blagostanja. Ko

nekdo v naši okolici izstopa in ne dosega več »standardov okolice«, ki so v domeni neke socialne skupnosti, pa ga ta skupnost zelo hitro izloči, kar človeka na svoj način zaznamuje. Ob tem pa ni pomembno, da mogoče ti »standardi« niso kaj prida, nemara so celo arhaični, sprijeti in nazadnjaški. Ljudje se vse prevečkrat obremenjujemo s tem, kaj bodo pa drugi rekli. Kaj bodo rekli sosede, če moje dvorišče ne bo tako urejeno kot so njihova; kaj si bodo starši mislili o svojem sinu, ki se je odločil, da bo začel plesati balet; kaj bo rekel mož, če se je žena odločila, da bo naredila vozniški izpit za kamion; kaj bodo rekli, če se nekdo odloči živeti v skladu s svojimi prepričanji, ki so v nekem okolju nepoznani in tuji ... V nedogled bi lahko našteval takšne primere, s katerimi se je zagotovo srečal že vsakdo izmed nas. V bistvu pa so vsa ta vprašanja popolnoma brezpredmetna in nesmiselna. Vsak človek živi svoje življenje in vsak ima pravico biti srečen, ne glede na to, kakšno mnenje ima naša okolica.

Če pogledamo na zgodovinska dejstva, je veliko tistih ljudi, ki so s svojim znanjem in dosežki spremenili svet na bolje, odstopalo od družbenih norm. Niso se uklonili »standardom«, ki jih je širša socialna skupnost razumela kot edine pravilne. Ti izstopajoči posamezniki so imeli hrbtnico.

Marsikdo bi tudi dandanes živel polnejše in bolj zadovoljno življenje, če se ne bi obremenjeval z mnenjem svoje okolice. Mislim, da dokler človek dela dobro in s svojimi dejanji ne ogroža bližnjega ter se sam počuti izpopolnjenega, zadovoljnega in srečnega, se nikakor ne bi smel ozirati na mnenja drugih. Vseeno pa je na tem mestu potrebno poudariti in se zavedati, da se pravica posameznika konča tam, kjer se z njo ogroža že nekoga drugega.

Poskušajmo v teh prazničnih dneh tudi sami biti preprosto edinstveni in neponovljivi, zadovoljni s tem, kar imamo, pa čeprav ni veliko in nenazadnje hvaležni za vse to. Bodimo to, kar smo, saj smo le tako pristni. Tudi v novem letu!

Drage bralke in bralci. V letu, ki prihaja, vsem nam želim, da bomo zadovoljni, kajti če ima človek zadovoljstvo, pomeni, da ima vsega na pretek.

Zadovoljne praznične dni in srečno v novo leto 2024.

Matjaž Mlinarič,
odgovorni urednik

TEKOČE INVESTICIJE V OBČINI MARKOVCI

REKONSTRUKCIJA OBČINSKIH CEST Z IZGRADNJO KOMUNALNE INFRASTRUKTURE

Občina Markovci te dni zaključuje dela, ki se izvajajo v sklopu javnega naročila »Rekonstrukcija občinskih cest z izgradnjo komunalne infrastrukture«. Kot je že bilo opisano v prejšnji številki Lista iz Markovcev, gre za šest sklopov manjših gradbenih del, ki so bili združeni pod eno javno naročilo in sicer za:

SKLOP 1: Rekonstrukcija JP 828991 Bukovci-Stojnci z izgradnjo parkirišča ob ŠP Bukovci

SKLOP 2: Ureditev poti do čebelnjaka, Markovci

SKLOP 3: Asfaltiranje ceste Hujkari (med h. š. 173 in h. š. 173c)

SKLOP 4: Ureditev okolice - PD Prvenci-Strelci

SKLOP 5: Izgradnja komunalne infrastrukture Zabovci

SKLOP 6: Rekonstrukcija JP ob h. š. 11a Zabovci

Trenutno se ob linijskih objektih – cestah izvaja geodetska odmera zemljišč z namenom ureditve medsebojnih razmerij oz. odmera novozgrajene ceste. Odkup zemljišč, kjer cesta posega na privatna zemljišča, bo izveden po pravnomočno odločbi geodetske uprave.

AKTIVNOSTI ZA IZGRADNJO KOLESARSKÉ STEZE NA OBMOČJU OBČINE MARKOVCI SE NADALJUJEJO

Trenutno potekajo intenzivna pogajanja za pridobitev zemljišč za izgradnjo kolesarske steze skozi del naselja Prvenci. Istočasno je predvidena širitev obstoječe ceste v enaki dolžini. Projekt je bil predstavljen vaščanom naselja. Večina prisotnih vaščanov je namero o izgradnji kolesarske steze s širitvijo ceste pozdravila. Trenutno potekajo usklajevanja za pridobivanje potrebnih zemljišč. V kolikor bo občini uspelo še v letošnjem letu zagotoviti zemljišča, lahko vaščani naselja Prvenci že ob koncu naslednjega leta pričakujejo novo kolesarsko stezo z ustrezno širitvijo ceste. Družbi Cestni inženiring d. o. o. je oddano naročilo za izdelavo idejne zasnove (IDZ) za umestitev mešane površine za pešce in kolesarje ob lokalni cesti LC 328211 (Markovci–Zabovci), v odseku ceste od Markovci h. š. 31 do h. š. do Zabovci h. š. 35, v dolžini cca. 1,2 km. Gre za dokaj zahteven teren z minimalno razpoložljivo površino zemljišča, zato je potreben natančen geodetski posnetek obstoječega stanja. Vaščane naselja Zabovci in Markovci, ki mejijo na omenjeno občinsko cesto, obveščamo, da se bo v naslednjih dneh izvajala geodetska meritev obstoječega stanja, kar bo osnova za izdelavo projekta. Kljub temu da v tej fazi geometer ne bo posegal na zemljišča, ki so v privatni lasti, lastnike zemljišč, ki mejijo na omenjeno cesto, prosimo za razumevanje v času izvajanja meritev. Kolesarska steza v Zabovcih, zaselek Prednica, je nekoliko zastal, usklajevanja z lastniki zemljišč sicer še potekajo, prav tako korekcija projekta v smislu čim manjšega posega na privatna zemljišča. Takoj, ko bodo znane nove površine gradbenega posega na posamezno parcelo, bo naročena cenitev zemljišč. Realizacija projekta pa bo seveda odvisna od pridobljenih soglasij lastnikov zemljišč.

NAMAKALNI SISTEM NA KOMASIRANEM OBMOČJU MARKOVCI – JUG

Občina Markovci je sklicala uvodni sestanek z izdelovalcem idejne zasnove namakalnega sistema na območju komasacije Markovci – jug. Naročilo za izvedbo idejne zasnove je oddano družbi Lineal d. o. o. Sestanek je potekal tudi v prisotnosti predstavnika KGZ Ptuj, zadolženega za to področje.

Lastnikom kmetijskih površin je znano, da je občina že nekajkrat poskušala projekt realizirati, vendar jim do sedaj še ni uspelo pridobiti ustreznega števila lastnikov zemljišč, ki bi soglašali z uvedbo namakalnega sistema. Eden od razlogov, da bo občina projekt ponovno poskušala realizirati, je ta, da je sofinancer ob zadnjem razpisu nekoliko omilil pogoje za pridobitev sredstev za izvedbo tega projekta.

Uvodoma projektna naloga zajema celotno območje, ki je bilo komasirano že leta 2012 in sicer 307 ha. Od lastnikov kmetijskih zemljišč pa je odvisno, v kolikšen obsegu se bo projekt realiziral. V vsakem primeru bo

Foto: UOM

občina poskušala pridobiti sofinancerska sredstva za izvedbo projekta.

Lastniki zemljišč na omenjenem območju lahko s strani izvajalca projekta v naslednjih mesecih pričakujejo poziv oz. morebitno povabilo k predstavitvi idejne zasnove projekta.

DIGI INFO TOČKA TUDI NA NAŠI OBČINI

Ministrstvo za digitalno preobrazbo je z Obrtno-podjetniško zbornico Slovenije podpisalo pogodbo o storitvah svetovanja pri uporabi digitalnih javnih storitev.

Točka se nahaja na sedežu občine, svetovalci pa je na voljo od 13. 11. 2023 do 30. 11. 2024 in sicer vsak ponedeljek in torek 12.–15. ure ter vsako sredo, četrtek in petek 7.–11. ure.

Nabor storitev zajema:

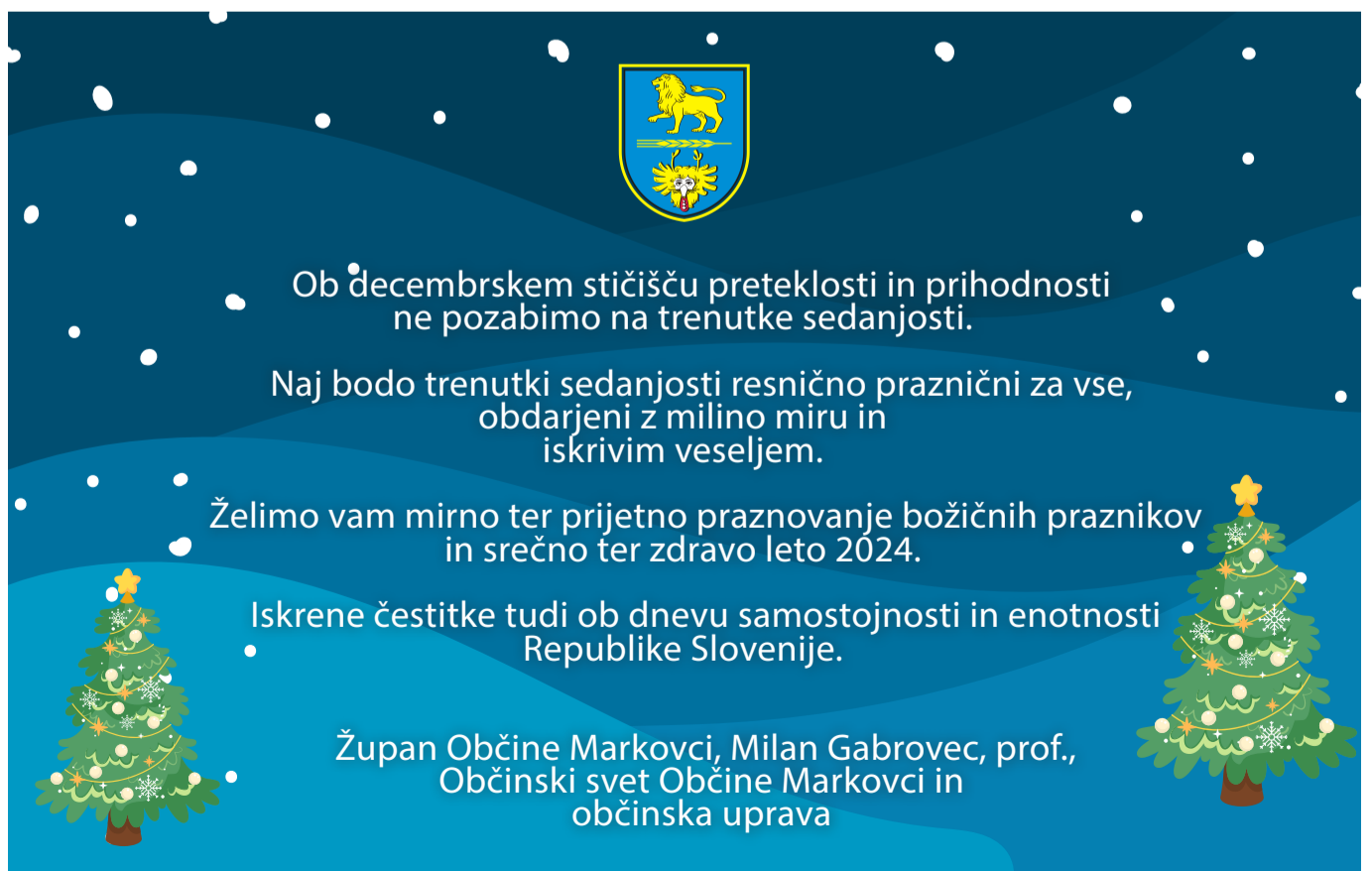
- uporabo elektronske osebne izkaznice in s tem povezane mobilne aplikacije,
- prijavo v elektronske storitve in elektronsko podpisovanje,
- dostop do informacij o delu državne uprave na portalu gov.si,
- dostop do elektronskih storitev na portalu eUprava,

- registracijo in prijavo v portal SPOT,
- uporabo storitev eZdravja na portalu zVEM,
- dostop do e-storitev ZPIZ,
- uporabo državnega davčnega portala eDavki,
- dostop do elektronske zemljiške knjige,
- uporabo elektronskih vinjet na portalu DARS,
- storitve v zvezi s študijem in štipendijami,
- storitve MKGP in UVHVVR, portal Volos,
- prepoznavo spletnih nevarnosti, center SI-CERT.

NATEČAJ ZA NAJUSPEŠNEJŠO PODEŽELSKO SKUPNOST SLOVENIJE ZA LETO 2023

Evropska delovna skupnost za razvoj podeželja in obnovo vasi (ARGE Landentwicklung und Dorferneuerung), katere članica je tudi Slovenija, vsaki dve leti razpisuje natečaj za evropsko nagrado za razvoj podeželja in obnovo vasi v koordinaciji z Društvom za razvoj slovenskega podeželja. Občina Markovci se je letos prijavila s tematiko »Povezovanje generacij za lepšo prihodnost«. Vizija prihodnosti naše skupnosti je vključujoča, povezujoča in solidarna družba s primarno skrbjo za vse generacije.

OUM

Drobtinice ob svetovnem dnevu hrane 2023

Podmladek RK Osnovne šole Markovci pod vodstvom mentorja Milovana Miluniča in prostovoljke OORK in župnijske Karitas že tradicionalno sodelujemo v vseslovenskem projektu »Drobtinice« ob svetovnem dnevu hrane, ki ga obeležujemo 16. oktobra.

Letos smo ga izvedli v soboto, 21. oktobra 2023, na štirih stojnicah: dve sta bili v Markovcih pred trgovino Špic market, ena v Bukovcih pred trgovino Mercator, še ena pa je stala v Stojncih pred trgovino Natura. Letos so se šolarji izredno potrudili in v šoli pri predmetu gospodinjstvo spekli piškote, ki so s prostovoljnimi prispevki hitro pošli. Donatorji kruha so letos bili podjetje Tuš, Ptujске pekarne, pekavske donacije so prispevali pekarna Kolamerca, tri zasebne pekarne iz Ptuja, mlin Korošec, kmetija Mihec iz Stojncev, kmetija Veršič iz Nove vasi, Društvo podeželskih žena Občine Markovci, prostovoljke OORK in Karitasa pa so spekle kekse in prispevale zelenjavo in seveda svoj čas in dobro voljo za dobro delo.

Otroci so bili veseli tudi obiska župana Milana Gabrovca, ki je šolarje pohvalil za aktivno sodelovanje v prostovoljnem delu, saj s tem pomagajo šolarjem oziroma staršem, ki imajo nizke dohodke.

»Drobtinice« so se izvajale od 8. do 12. ure in v štirih urah so obiskovalci stojnic s prostovoljnimi prispevki donirali 1625€. Vsi sodelujoči so bili veseli prispevkov in so sklenili, da zbrana sredstva namenijo Osnovni šoli Markovci za sofinanciranje zimske šole v naravi. Le-ta je za starše precejšen strošek. Vsem donatorjem se iz srca zahvaljujemo za pomoč,

Podmladek RK OŠ s prostovoljkami in županom Milanom Gabrovcem

Foto: arhiv OORK

še posebej podjetju HAN Špic za pomoč in pogostitev sodelujočih.

Čeprav v našem okolju pogosto slišimo, da nam ne gre materialno preveč slabo, se pogosto dogaja, da za nekoga nekaj zbiramo, najpogosteje finančna sredstva, in prav zato se moramo pogosteje ozreti okrog sebe

in bomo hitro dojeli, da pa najbrž ne gre dobro čisto vsem v našem okolju. Odprimo svoja srca, saj iz majhnega zraste veliko in našim otrokom bodimo s svojimi dejanji zgled solidarnosti in dobrotljivosti.

Marija Prelog

Komemoracija na markovskem pokopališču ob dnevu spomina na mrtve

Občina Markovci je prvega novembra pripravila spominsko slovesnost na domačem pokopališču, kjer so položili venec pred obeležje vsem žrtvam vojnega in povojnega nasilja.

Slavnostni govornik na komemoraciji je bil gospod župan, Milan Gabrovec, ki je v svojem nagovoru med drugim spregovoril o »zlu«, ki sta ga povzročila fašizem in nacizem, dve zločinski ideologiji dvajsetega stoletja. Spomnil je tudi na to, da z vrha slovenske politike večkrat slišimo, da se je »trpljenje slovenskega ljudstva začelo šele ob koncu

druge svetovne vojne, kar se počne v luči političnih preigravanj, ki jih ni težko prepoznati, kajti selektivni spomin je vselej etično vprašljiv«. Ob koncu druge svetovne vojne so svetovni voditelji zelo radi ponavljali »nikoli več«. Danes pa smo vsi lahko pričali, kako kratki je zgodovinski spomin, saj na pragu Evrope divjata kar dve veliki vojni. Čeprav smo se s komemoracijo spomnili dogodkov izpred osemdeset ali več let menim, da bi se tudi mlajši rodovi morali zavedati naše zgodovine in se takšnih prireditev udeleževati, kajti obisk prireditve je po-

Foto: MM

Pred obeležje vsem žrtvam vojnega in povojnega nasilja so predstavniki občine položili cvetje in sveče.

Foto: MM

Nagovor župana na pokopališču

častilo zgolj nekaj občanov in naključnih obiskovalcev pokopališča. Premalo se zavedamo, da nobena pravica ni trajna in samoumevna ter, da je tudi svoboda nenazadnje priborjena. Za kulturni utrinek na slovesnosti so poskrbeli godbeniki Godbe na pihala Občine Markovci, gospod župan pa je po svojem nagovoru v spremstvu podžupanov položil cvetje in sveče pred obeležje vsem žrtvam

vojnega in povojnega nasilja, na grob padlih partizanov in pred znamenje križa na pokopališču. Pa naj zaključimo še z županovimi besedami na koncu nagovora: »Ravno zato se moramo spominjati preteklosti, ker bomo le tako lahko svobodno načrtovali prihodnost.«

MM

Oktober – mesec požarne varnosti

V Gasilski zvezi Markovci-Cirkulane-Zavrč so se v mesecu oktobru zvrstile številne aktivnosti. Mesec oktober je v sistemu zaščite in reševanja poznan kot mesec požarne varnosti. Takrat gasilske enote še bolj intenzivno preverjajo svoje znanje ter ozaveščajo prebivalstvo o ustreznih ukrepih za preprečevanje požarov.

V začetku oktobra so se gasilci udeležili XVIII. Kongresa Gasilske zveze Slovenije, na katerem je glas domačih gasilcev zastopal predsednik gasilske zveze Janko Fišinger. Na veliki paradi po ulicah Žalca se mu je v soboto, 7. oktobra, pridružilo več kot 50 gasilcev iz občin Markovci, Zavrč in Cirkulane.

Čez dober teden so se ponovno vrnili v Žalec. Udeležili so se športne prireditve 6. juriš na Hmezad, ki poteka po vzoru večjih svetovnih mest, kjer tek po stopnicah stolpnice poznajo že vrsto let. Pet junakov iz PGD Borovci je v polni gasilski opremi, s petkilo-gramsko vrečo hmelja na hrbtu, premagalo industrijski objekt Hmezada, ki premore 15 nadstropij. V višino meri krepkih 54,5 m, do vrha pa vodi napornih 265 stopnic. V konkurenci 8 ekip so gasilci iz Borovcev dosegli 4. mesto.

Že dober teden za tem, ko so se gasilci dokazali v Žalcu, je v Dolanah potekala prva skupna gasilska vaja GZ Markovci-Cirkulane-Zavrč. Na vaji so sodelovali gasilci iz prostovoljnih gasilskih društev: Borovci, Bukovci, Cirkulane, Markovci, Nova vas, Prvenci-Strelci, Sobetinci, Stojnci, Zabovci, Zavrč in Prostovoljno gasilsko društvo Ptuj ter pripadniki Rdečega križa. Izvajali so različne scenarije: simulirali požare in nesreče ter se učili učinkovitega odzivanja na izredne situacije. Predpostavka gasilske vaje je bil požar v podjetju ADK. Po predvideni simulaciji se je večino zaposlenih še pred prihodom gasilcev uspelo evakuirati iz objekta, nekaj oseb pa je bilo pogrešanih. Gasilci so ponesrečence uspešno iznesli iz objekta, ekipa prve pomoči pa jih je ustrezno oskrbela.

Gasilci iz GZ Markovci-Cirkulane-Zavrč na XVIII. Kongresu Gasilske zveze Slovenije

Foto: Maksi Sakelšek

Dan odprtih vrat PGD Stojnci, 28. 10. 2023

Foto: PGD Stojnci

V oktobru so potekale posamezne gasilske vaje tudi v organizaciji posameznih društev. Ena od teh vaj je bila poimenovana POLJE. Gasilci so jo izvedli v petek, 27. oktobra, v Sobotincih na stanovanjskem objektu Mirka Banfća. Izvajali so simulacijo notranjega požara, reševanje oseb ter zaščito sosednjih objektov. Vajo je vodil domači poveljnik tov. Marjan Bezjak. Mesec oktober je bil preprosto prekratek za izvedbo vseh

Skupna vaja gasilskih društev GZ Markovci-Cirkulane-Zavrč v Dolanah, 20. 10. 2023

Foto: Maksi Sakelšek

vaj. Aktivnosti so se zavlekle še v mesec november in se v osnovi zaključile z vajo DRAVA. Na tej vaji so gasilci izvajali simulacijo gašenja požara v kotlovnici. Simulacijo je pripravilo Prostovoljno gasilsko društvo Nova vas pri Markovcih.

Ob številnih vajah, na katerih so gasilci preverjali svoje znanje, tehniko in navsezadnje kondicijsko pripravljenost, so se zvrstile tudi številne aktivnosti, s katerimi so društva poskušala gasilsko delo približati mladim. S tem namenom je v soboto, 28. 10. 2023 potekal v Stojncih Dan odprtih vrat. Domače gasilsko društvo je za najmlajše pripravilo delavnice s foto kotičkom ter zip line progo. Slovenska vojska se je predstavila z vozilom Patrija. Obiskovalci pa so lahko prisluhnili predavanju iz nudenja prve pomoči in delom z defibratorjem, opravili servis gasilnih aparatov, manjkalo pa ni niti slastnih "opalenk" in vročega kostanja.

Darko Štrafela, Alen Bezjak, Ines Strelec, PGD Stojnci

Gasilci iz GZ Markovci-Cirkulane-Zavrč na XVIII. Kongresu Gasilske zveze Slovenije

Foto: Maksi Sakelšek

Vaja DRAVA, Nova vas pri Markovcih, 24. 11. 2023

Foto: PGD Nova vas pri Markovcih

Gasilska vaja POLJE, Sobotinci, 27. 10. 2023

Foto: PGD Sobotinci

Pomoč poplavljenim Lučam

Kot smo že poročali v prejšnji številki Lista iz Markovcev, smo v OORK Markovci in župnijski Karitas zbrana prostovoljna sredstva razdelili občinama Mozirje in Luče. V avgustu smo izbrano pomoč dvakrat peljali v Mozirje, v oktobru pa smo se dvakrat odpravili še v občino Luče.

Pomoč - poplave Luče

Foto: Marija Prelog

Povezavo s Karitasom in Rdečim križem v Lučah nam je uredil pater Karel Gržan, s katerim smo bili že pred časom dogovorjeni, da pri nas v Markovcih izpelje predavanje. Glede na to, da so tamkajšnjim prebivalcem poplave v veliki meri odnesle zemljo s pridelki z vrto

in njiv, so nas prosili, da jim dostavimo krompir, čebulo, česen, moko, bučno olje ... Tako smo se povezali z našimi kmeti, ki pridelujejo čebulo, česen,

krompir, moko ... in od njih kupili pridelke s sredstvi zbranimi s prostovoljnimi prispevki v septembru. Pomoč bomo spet dostavili v decembru ali januarju 2024. Dogovorili smo se tudi za nakup bele tehnike določenim družinam. Ko smo v živo videli, kaj je naredila narava, smo se zavedali resnosti situacije, ki smo jo spremljali le v medijih. Ko leporečimo, da razumemo situacijo prizadetih ljudi, je pravzaprav ne razumemo, saj tega nismo doživeli mi. Prizadeti so občutili in doživeli travmo in nemoč. Vsekakor pa nismo pozabili tudi poplavljenih družin v naši občini, kajti najbolj prizadetim v poplavah smo pomagali po najboljših močeh, ravno tako smo pomagali, kot dobri sosede OORK Gorišnica, da so pomagali družinam v Gajevcih, Mali vasi in Placerovcih.

Za pomoč se zahvaljujemo podjetju Petex iz Podvincev za omogočen prevoz, Ivanu Golobu, Jožici Veršič za prevoz in seveda prostovoljcem OORK in župnijskega Karitasa, da naše prostovoljno delo vsaj malenkost olajša življenje ljudem potrebnim pomoči.

OORK in župnijska KARITAS

Šola zdravja Markovci – Druženje ob jutranji telovadbi

Ni vremena, ki bi pregnalo jutranje telovadce. Osem let je že videti skupino, ki pod gasilskim domom izvaja vaje, ki preženejo vse skrbi.

Najprej po-vabilo. Če vam je mar za vaše počutje, vstajate pred osmo zjutraj in ste v letih, ko ste službene obveznosti že »obesili na klin«, pa imate zato nekaj več časa zase, potem se nam pridružite na jutranji vadbi 1000 gibov, ki jih v vse večjem številu izvajamo v Šoli zdravja.

Pred osmimi leti se je vseslovenskemu gibanju jutranjih telovadcev pridružila tudi skupina iz Markovcev. Nekaj naših sovaščanov, skupaj z Danico in Pavlom, ki je uradni vodja skupine, je najprej telovadilo v sosednji skupini, v Spuhlji, a kaj kmalu smo z vadbo začeli

kar na dvorišču pod domačim gasilskim društvom v Markovcih. Druženje s sosedi pa nadaljujemo s skupno vadbo, ki jo imamo ob ponedeljkih v Športnem parku Zabovci. V Markovcih se srečujemo vsak delovni dan, razen ob nedeljah in praznikih. Ko v vaški cerkvi sv. Marka odzvoni osma jutranja ura, je čas za naših tisoč gibov, ki jih izvajamo na prostem in to v vsakem vremenu. Do živega nam ne moreta niti dež in sneg, veter pa nam boža razgreta lica in mršji lase, če jih ne ukrotimo s kapami in naglavnimi trakovi. Naš razpoznavni znak so oranžne majice in jope, pozimi še kape, a tudi če vsega tega še nimate, se nam lahko pridružite, saj v družbi jutranjih telovadcev največ veljata nasmeh in dobra volja, ki preženeta vsakršne skrbi. Vaje, s kate-

rimi razgibamo vse sklepe, izvajamo stoje, včasih v tišini, spet drugič med klepetom, ko kar mimogrede izvemo, kaj bodo pri kateri hiši kuhali, kaj posadili na domačem vrtu. Članice, ki se vse po vrsti lahko postavijo z domačo pridelavo zelenjave, rade kaj domačega izmenjajo kar tam, pod gasilskim domom, kjer je včasih kar mala tržnica slastnih pridelkov in če bi tam posadili vse tiste sadike rož, ki so že šle iz rok v roke, bi pod gasilskim domom že vse cvetelo!

Na jutranjo telovadbo v Markovce prihajajo največkrat peš ali s kolesi, Markovčanke, pa Zabovčani, veseli smo članice iz Prvencev, pridejo tudi naše članice iz Nove vasi. Od tam je tudi naša najstarejša telovadka, Roza, ki pri dobrih osemdesetih nič kaj ne jamra, pač pa se s svojim kolesom korajžno spusti pod gasilski breg.

Veseli smo markovski telovadci prav vsake nove članice, vabimo pa v svojo družbo tudi kakega telovadca, saj so vaje, ki jih izvajamo, primerne za prav vse, kaže le, da smo ženske bolj korajžne, ko nanese beseda na skupno rekreacijo.

Pa ni le jutranja telovadba tisto, kar nas druži, skupaj praznujemo rojstne dneve, vsaj enkrat letno gremo na kak izlet z vlakom, v tem letu skupaj s člani društva upokojencev tudi kolesarimo. Vsak mesec, ob polni luni, nas je srečati na pohodu okoli Ptujskega jezera. V času počitnic se nam radi pridružijo tudi naši vnuki in vnukinje, ki kar ne morejo verjeti, kako raznolike so vaje in kako dobro nam gredo od rok in nog.

Društvo šola zdravja ima status humanitarne organizacije na področju zdravja. Prva skupina v Sloveniji je na pobudo Nikolaya Girshina začela telovaditi leta 2006, danes pa v 95. slovenskih občinah deluje že 260 skupin s kar 5100 člani. V markovski skupini nas je za razred telovadcev, ki z rednim gibanjem in telesno vadbo ohranjamo zdravje in kar največ šteje, vedno si prisluhnemo in tako komu pomagamo tudi iz osamljenosti, ki je je tudi na podeželju vse več.

Velja torej povabilo, da se nam enega lepega dne, lahko tudi dežuje, ali sneži, pridružite. Naši izšolani vaditelji vam bodo z lastnim vzgledom in v prijetni družbi pokazali, da je tisoč gibov vadba, ki smo ji vsi kos.

Markovski telovadci se pod okriljem Šole zdravja rekreirajo že osem let

Foto: Slavica Pičenko Peklar

Slavica Pičenko Peklar

Dogajanje v Društvu podeželskih žena Občine Markovci

Kar nekaj članic aktivno izdeluje različne izdelke, zato smo se odločile, da jih ponovno postavimo na ogled. Tako smo na Markovo nedeljo 23. aprila pripravile razstavo ročnih del in peciva na župnijski dvorani. Obiskovalci so si lahko ogledali, kako ustvarjalne so naše članice in kaj vse nastaja doma in na ročnodelskih delavnicah. Ob ogledu razstave je bilo izrečenih veliko pohval vsem, ki so na ogled postavile svoje izdelke, kar jim pomeni veliko motivacijo za nadaljnje delo. Ob tem prazniku smo spekle pecivo in z njim pogostile vse, ki so se z nami družili na župnijskem dvorišču.

V septembru so članice društva pripravile in postregle malico in kosilo za berače v občinskem vinogradu.

Ker rade spoznavamo bližnjo in daljno okolico, smo se odločile, da tokrat obiščemo Žalec z okolico in si ogledamo nekaj zanimivosti.

Najprej smo se ustavile v Galiciji, kjer se nahaja znana govedorejska kmetija Podpečan. Tradicija kmetije, ki leži med Žalcem in Celjem, je dolga približno 250 let. Že na začetku obiska nas je čakalo presenečenje, saj smo si hlev in živali ogledale kar iz avtobusa. Po zgledu iz tujine so hlev uredili tako, da se avtobus lahko zapelje skozi hlev, kar je bilo za nas nekaj posebnega in zanimivega. Gospodar nam je povedal, da na kmetiji danes živijo tri generacije, poleg pridelave mleka pa se ukvarjajo tudi s predelavo in prodajo mlečnih izdelkov. Posebnost Podpečanovih sirov je v tem, da so vsi

Članice DPŽ Občine Markovci na tečaju peke peciva v Prvencih

Foto: arhiv društva

pridelani iz polnovrednega mleka. Po predstavitvi in ogledu smo izdelke tudi pokušale in bile nad njihovimi okusi navdušene. Kar nekaj smo jih kupile in odnesle domov, da so jih lahko poskusili še naši domači.

Pot smo nadaljevale do Petrovč, kjer se nahajata Bazilika Marijinega obiskanja in dominikanski samostan. Obiskale smo cerkev, ki je ena izmed sedmih bazilik v Sloveniji in hkrati škofijsko romarsko središče Škofije Celje in župnijska cerkev Župnije Petrovče.

Sredi dneva so nam na turistični kmetiji Kotar, v naselju Pongrac, postregli z okusnim kosilom, da smo lahko nadaljevale z našimi ogledi. Popoldan smo obiskale interaktivni ekomuzej hmeljarstva in pivovarstva, ki ponuja sprehod skozi zgodbo hmelja v Spodnji Savinjski

dolini, imenovani tudi Dolina zelenega zlata. Za konec dneva smo se sprehodile in si ogledale Žalec, ki se prvič omenja leta 1182, trške pravice dobi leta 1265, mesto pa je postal 1964.

Po sprehodu po mestu smo obiskale najbolj znano znamenitost Žalca danes, to je fontana piv z imenom Zeleno zlato, kjer smo pokušale različne vrste piv, ki so bile v tem času na voljo.

Kot že vrsto let smo ob zahvalni nedelji okrasile farno cerkev s kmetijskimi pridelki in izdelki, ob sodelovanju cvetličarne Čuš, ki je prispevala rože ter aranžmaje in Čebelarskega društva Markovci, ki je predstavilo med in različne izdelke.

V novembru se je predsednica udeležila srečanja predsednic društev kmetic, podeželskih žena in gospodinj iz občinja upravne enote Ptuj, ki je letos

potekalo v Občini Cirkulane. Tri članice iz Stojncev pa so se udeležile tekmovanja v izdelavi domačih rezancev, ki ga je letos že dvajsetič organiziralo Društvo gospodinj Draženci.

Ker pa se približujejo prazniki, smo se srečale na tečaju izdelave potic in majhnih desertnih potičk pripravljenih s kvasno emulzijo. Tečaj pod vodstvom Marije Horvat je potekal v vaškem domu Prvenci. Bil je zelo zanimiv, spoznale smo nekaj novosti, nekaj znanja smo potrdile. Najpomembnejše pa je, da smo se lahko ponovno družile in naklepatale ter domov odšle z veliko pozitivne energije. V mesecu decembru bomo imele še tečaj kuhanja, kaj več o tem pa naslednjič.

Naše aktivnosti so zanimive in vedno skušamo spoznati oz. se naučiti kaj novega, zato vabimo občanke, ki jim je naše delo zanimivo, da se nam pridružijo.

Pred nami so božično-novoletni prazniki, zato želimo vsem občankam in občanom, da se v teh dneh nekoliko ustavite, umirite in zadihate, ter si vzamete čas zase in za svoje najdražje. Želimo vam mirne in blagoslovljene božične praznike.

V novem letu pa naj bo vaš korak odmeven, vaša beseda pogumna, vaše življenje iskriivo, ustvarjalno in polno toplih trenutkov.

Članice Društva podeželskih žena Občine Markovci

50 let podjetja Hanželič

15. 10. 2023 je bil za družinsko podjetje Hanželič prav poseben dan. Minilo je namreč natanko 50 let od izdaje prvega obrtnega dovoljenja Francu Hanželiču iz Dornave.

Franc Hanželič je svojo obrtno pot začel kot s. p. v Dornavi, na domačem dvorišču na branah, ki so bile postavljene pod jablano, saj delavnice takrat še ni imel. Začel je z izdelovanjem podstavkov za rože in kasneje zidanih štedilnikov na trdo gorivo, po katerih je bil poznan po vsej takratni Jugoslaviji. Vrednost zi-

danega štedilnika je bila takrat enakovredna vrednosti ene krave, na njega pa se je čakalo tudi več kot leto. Takrat je zgradil tudi delavnico v Dornavi, zaposlil prve delavce in štedilniki so postali primarna dejavnost podjetja, vse do osamosvojitve Slovenije, ko se je čez noč zaprl jugoslovanski trg. Takrat so bili prisiljeni iskati nove izdelke in nove trge. Preusmeritev jih je peljala predvsem v Avstrijo in Nemčijo. Tako so začeli izdelovati dele za KWB peči, cisterne za odpadne tekočine, filtre in inox ograje.

Po tridesetih letih poslovanja se je podjetje leta 2003, zaradi naraščajoče proizvodnje, preselilo v novo nastalo industrijsko cono Markovci, podjetje pa se je iz s. p.-ja preoblikovalo v d. o. o. Leta 2010 se je Franc Hanželič upokojil, podjetje pa sta prevzela njegova otroka, hči Karmen in sin Danijel.

Kot vsako podjetje se je tudi podjetje Hanželič skozi vseh 50 let spopadalo z različnimi izzivi, ki so jih skupaj s sodelavci uspešno reševali. Le redka so podjetja, ki se lahko pohvalijo s 50-letno tradicijo in zaposlenimi, ki so pri njih začeli

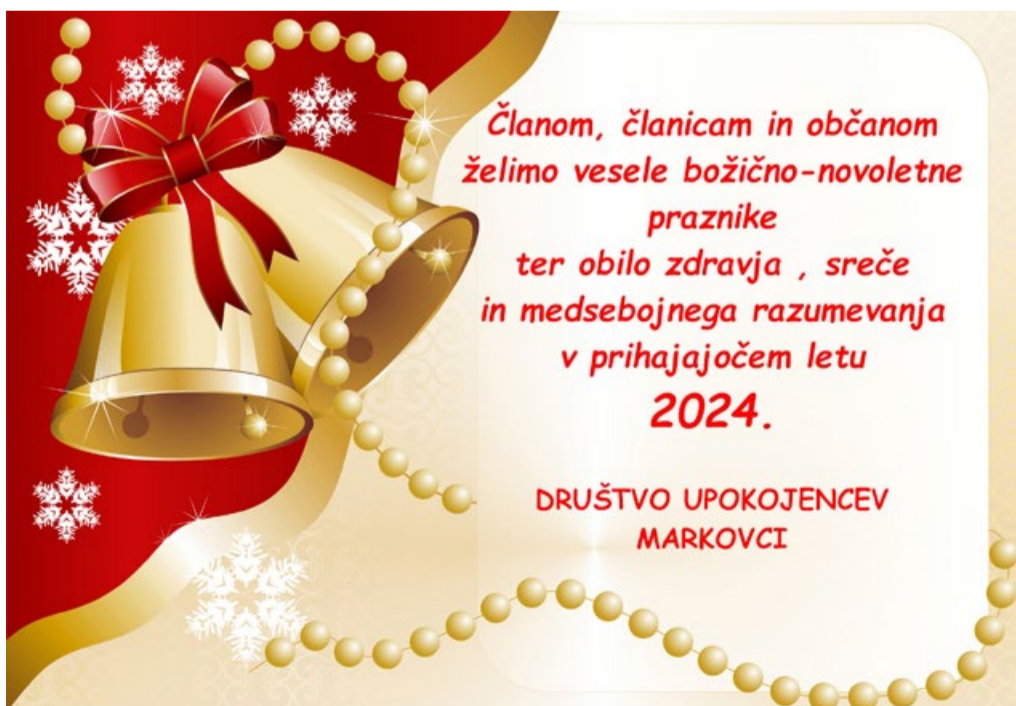
kot vajenci in od njih odšli v zasluženi pokoj. Trenutno podjetje zaposluje 26 sodelavcev, na področju celostne obdelave kovin (razrez, sestava, varjenje, CNC obdelava ...). Podjetje nenehno vlagava v izboljšave, tako so letos nabavili laser, ki je zelo olajšal delovni proces in konkurenčnost. Izdelki so lepši in proizvodnja je hitrejša. Vlaganja v izboljšave so edina stalnica v poslovanju, vse ostalo so izzivi.

Da pa bi izzivi trajali še veliko let, si želijo tako člani družine Hanželič, kot tudi njihovi zaposleni.

HZ

Ustanovitelj podjetja Franc Hanželič z ženo Majdo, hči Karmen in sin Danijel skupaj z zaposlenimi

Zlato priznanje za kuharja Tomaža Arkliniča

Tomaž, pred kratkim si prejel precej ugledno nagrado na tekmovanju Gostinsko-turističnega zbora Slovenije. Povej nam kaj o tej nagradi. Kdo lahko sodeluje, kako je potekalo tekmovanje?

Prejel sem zlato priznanje in srebrno medaljo na tekmovanju Gostinsko-turističnega zbora Slovenije. Gre za največje in najbolj ugledno tovrstno tekmovanje v Sloveniji, ki ga organizira Gostinsko turistična zbornica Slovenije in pokriva vse discipline hotelirstva in gostinstva od sobarjev in receptorjev do strežbe in kuhanja, skupaj 10 disciplin. Tekmovanje je letos potekalo v novembru v Novi Gorici.

Sam sem sodeloval v kategoriji kuharji, v kateri je letos tekmovalo 7 tekmovalcev. Prijavijo se lahko posamezniki ali pa nas prijavi organizacija, kjer smo zaposleni.

Opiši prosim proces takega tekmovanja.

Ob razpisu tekmovanja objavijo tudi temo, torej ime jedi, ki se bo kuhala. V moji kategoriji (priprava jedi v ponvi – big pan) se skuha ena jed. Letos je bila to rižota s telečjim mesom in zelenjavo.

Do tekmovanja imaš potem čas, da pripraviš recept. Na tekmovanju smo kuhali z istim rižem, ki smo ga

Tomaž med kuhanjem

Foto: arhiv

dela. Taka nagrada prinese s seboj nek renome zame in za podjetje, v katerem delam. Zato so me v Biotermah tudi spodbudili k udeležbi.

Tomaž, po osnovni šoli si šolanje nadaljeval na srednji gostinski šoli, smer kuhar. Kako to, da si se odločil za ta poklic?

Še sam ne vem. Kuhanje me je veselilo. Nimam pa zelo jasnih spominov, da bi bila to moja velika želja ali pa da bi doma na veliko kuhala. Babica je tista, ki se spomni, da sem kdaj kaj preizkušal v kuhinji.

Sam sem šel skozi vajeniški sistem izobraževanja, ki se mi zdi najboljša oblika izobraževanja za moj poklic. Na tak način se veliko naučiš in v bistvu lahko po opravljeni šoli že samostojno delaš, če imaš seveda to željo. Sem pa šolanje potem še nadaljeval, tako da imam zaključeno peto stopnjo izobrazbe, s katero sem dobil naziv gastronomsko-turistični tehnik.

Si svojo odločitev kdaj obžaloval?

Ne, nikoli. Po srednji šoli sem se zaposlil in ta poklic z veseljem opravljam vse od takrat. Kuhar moraš biti s srcem in dušo, sicer nima smisla. Sam se ne vidim v kakem drugem poklicu. Preizkusil sem se v več kuhinjah, od hotelske in šolske kuhinje, do cateringa.

Sklepam, da rad kuhaš tudi izven službe, torej v prostem času. Kaj najraje skuhaš za svojo družino in prijatelje?

(smeh) Pregovor o kovačevi kobili v mojem primeru kar drži. Žena je tista, ki ima doma kuhalnico v rokah. Sam kuham bolj takrat, ko je sila.

Kako to?

Pogosto nimam doma energije. Poleg tega ob službi delam tudi cateringe, tako da mi ne ostane veliko časa za kuhanje doma.

Kaj pa je tvoja specialiteta?

Najrajši pripravim govedino, na vse možne načine, dušeno, ramsteak, zelo rad delam tatarski biftek. To so tudi jedi, ki jih najbolj pohvalijo moji gostje.

Si kdaj razmišljal o prijavi na resnično oddajo Masterchef Slovenija ali podobno kuharsko tekmovanje?

Ne, nikoli. Ta koncept tekmovanja me ne zanima, ker ni realno tekmovanje, je zelo pristransko in zrežirano, zato za nekega kuharja ni aktualno. Teh oddaj tudi ne spremljam.

Tomaž, najlepše hvala za tvoj čas in veliko kuharskih uspehov še naprej.

Nina Prelog

Prilagamo še zmagovalni recept rižote, ki jo je Tomaž pripravil na tekmovanju, da se lahko tudi vi, spoštovani bralci, preizkusite v pripravi te jedi.

Kremna telečja rižota z zelenjavo po receptu Tomaža Arkliniča

Sestavine za 20 oseb:

- dobro uležan ter očiščen telečji hrbet 3 kg
- riž Carnaroli 1,4 kg
- očiščen gomolj zelene 0,5 kg
- očiščeno rumeno korenje 0,5 kg
- očiščeno oranžno korenje 0,5 kg
- olupljena rdeča čebula 1 kg
- očiščen koromač 0,3 kg
- maslo
- očiščen por 0,3 kg
- grobo riban parmezan 0,5 kg
- sol
- kajenski poper
- timijan majaron
- mleta kumina
- peteršilj

Postopek:

Manjše telečje kocke popražimo na maslu v razgreti ponvi, proti koncu dodamo narezano rumeno korenje, oranžno korenje, gomolj zelene, na manjše kocke narezan por, na drobno narezan koromač, nato še malo popražimo ter vse skupaj odstranimo iz ponve. Na isti maščobi prepražimo sesekljano čebulo, dodamo maslo, riž ga zglaziramo, zalijemo z vodo ter podušimo. Dušenemu rižu dodamo prej popraženo meso z zelenjavo in vse skupaj začini-mo, premešamo in po potrebi zalijemo. Jed serviramo na krožnik ter jo dekorirano postrežemo.

Foto: Foto: arhiv

Zmagovalna jed kuharja Tomaža

dobili tam. Vse ostalo je prepuščeno kuharju, kar pomeni, da sam izbereš in priskrbiš sestavine in se odločiš glede postopka priprave jedi ter postrežbe.

Recepturo z opisom postopka jim moraš poslati vnaprej, sicer pa se ne vmešavajo v tvoj recept. Kar je pravzaprav ena velika tombola, saj ne veš, če si zadel ali ne. Vse do razglasitve rezultatov ne dobiš informacije, če delaš dobro ali ne.

Na tekmovanju imaš eno uro časa, da skuhaš svojo jed. Ves čas kuhanja te spremlja in opazuje štiričlanska komisija, ki ocenjuje, če se držiš recepta in postopka, s katerim si se prijavil.

Pripraviti moraš 20 porcij, od tega eno za fotografiranje in eno za komisijo, ostale pa za občinstvo, ki te spremlja. Sam sem bil s svojim delom in samim izdelkom zelo zadovoljen, pa tudi občinstvo je pohvalilo mojo rižoto, kar je bila dodatna potrditev mojega dela.

Letošnje kuharsko tekmovanje ni tvoje prvo tekmovanje. Nam lahko našteješ in kratko opišeš svoje ostale dosedanje uspehe.

Res je. Na to tekmovanje sem se letos znova prijavil po petnajstih letih. Pred tem sem se že udeležil tekmovanj v Portorožu, Olimju in Termah Čatež.

Zakaj se kuhar prijavi na takšna tekmovanja? Kaj ti takšna nagrada pomeni?

Delno, ker iščeš samega sebe, malo »za gušt« in ne nazadnje, ker gre za potrditev samega sebe in svojega

Rožnati oktober – mednarodni mesec osveščanja o raku dojk

Rak dojk je v razvitem svetu najpogostejši rak pri ženskah, za njim pa zbolevalo tudi moški. Možnost za ozdravitev je velika, če je rak dojk odkrit pravočasno. Ključno vlogo pri odkrivanju raka dojk ima samopregledovanje, saj veliko zatrdlin, za katere se po opravljenih preiskavah izkaže, da so rakave, odkrijejo ženske same.

Pri nas in v svetu delujejo številne organizacije, ki poskušajo širšo javnost osveščati o raku dojk, med njimi je tudi Združenje Europa Donna Slovenija, ki vsako leto obeležuje rožnati oktober – mednarodni mesec ozaveščanja o raku dojk. Z različnimi dejavnostmi in dogodki združenje osvešča širšo javnost o raku dojk in opozarja na pomen zdravega načina življenja, zgodnjega odkrivanja bolezni in odgovornosti do svojega zdravja.

V želji, da bi v letošnje dejavnosti vključili čim več slovenskih občin, so vse slovenske občine pozvali, da se jim pridružijo in postanejo njihovi partnerji v osveščanju o raku dojk v lokalnem okolju. Pozivu se je odzvala tudi Občina Markovci z zasaditvijo doniranega »rožnatega drevesa« na dvorišču občinske stavbe.

Drevo, ki ga je v ponedeljek, 23. oktobra 2023 zasadil župan Milan Gabrovec v spremstvu Mance Tetičkovič, namestnice Podružnice Podravje Združenja Europa Donna Slovenija, bo občane in občanke opozarjalo na pomen skrbi za svoje zdravje, zdravega načina življenja, rednega mesečnega samopregledovanja dojk in presejalnih programov za zgodnje odkrivanje bolezni. Hkrati pa je tudi začetek tesnejšega sodelovanja Občine in združenja, saj lahko v kratkem pričakujemo sodelovanje Občine pri projektu združenja, v okviru katerega se bodo lahko občani na modelu naučili pravilnega samopregledovanja.

Darko Štrafela

Zasaditev »rožnatega drevesa«

Foto: Darko Štrafela

Tradicionalni slovenski zajtrk 2023 v vrtcu Markovci

V mesecu novembru se je narava oblekla v prečudovite, tople, jesenske barve ter nas obdarila s plodovi. Vsako leto tretji petek v novembru obeležujemo »Tradicionalni slovenski zajtrk«. Letošnja zlata nit projekta se je glasila »Kruh za zajtrk – super dan.«

V vrtcu Markovci so otroci desetih skupin skozi dvotedenski sklop spoznavali domačo, lokalno pridelano hrano. Podrobneje smo spoznali izvor živila – kruh. Vse to so otroci spoznavali skozi zanimivo in prijetno igro. Okušali, razvrščali in primerjali so tri vrste kruha, in sicer pšeničnega, koruznega in ajdovega. Spoznavali so tudi zrnje pšenice, koruze in ajde. Poskrbljeno je bilo tudi za otroke s toleranco na gluten, laktozo idr. Ogledali so si različne video projekcije in slikovno gradivo, da so lažje spoznali in primerjali izvor in pridelavo kruha nekoč in danes.

Sledil je tudi ogledi Koroščevega mlina, sprehodi po okolici in opazovanje polj posejanih s pšenico in ostalimi žiti, opazovanje sadnega drevja, kmetij, kmetijskih strojev in domačih živali. Kruh smo otrokom predstavili tudi s pomočjo zgodb, slikanic, pripovedk in lutkovne predstave. V nekaterih skupinah so otroci podrobneje spoznali sestavine in postopek za peko kruha, nato pa so kruh tudi spekli. V drugih skupinah so improvizirali in izdelovali izdelke iz sla-

nega testa (npr. kruh, rogljičke, žemlje). Prav tako so otroci spoznavali ostala lokalno pridelana živila (npr. jabolko, mleko, maslo), ki so del Tradicionalnega slovenskega zajtrka.

Izkustvo in pridobljeno znanje so otroci tudi likovno upodobili v različnih tehnikah, z različnimi materiali in to tudi razstavili na ogled v avli vrtca.

Tradicionalni slovenski zajtrk smo slavnostno obeležili po igralnicah. V petek, 17. novembra, smo pripravili pogrinjek in zajtrkovali lokalno pridelana živila (kruh, maslo, med in jabolka). Pri zajtrku so nas obiskali čebelarji ČD Markovci, župan Občine Markovci Milan Gabrovec, ravnatelj OŠ Markovci Ivan Štrafela in vodja vrtca Sonja Ambrož Zelenik.

Poleg tega, da so otroci spoznali izvor kruha, je bil namen ozavestiti otroke o

pomembnosti kruha skozi zgodovino človeštva in vse do danes, da kruha, tako kot ostalo hrano, ne mečemo v koš za smeti in z njim racionalno ravnamo. Obstaja veliko možnosti in receptov, da vso hrano porabimo in je ne zavržemo.

Ozaveščanje in privzganje naklonjenosti do lokalno pridelanih živil in do racionalnega razpolaganja z njimi je za otroke neprecenljive vrednosti.

Blanka Špur, dipl. vzg.

Foto: arhiv

Servis gospodinjskih aparatov, elektronskih naprav in TV/LCD

Ljubo Jurič s.p.
Borovci 56b
2281 Markovci
Tel.: 041-631-571

Gasilsko društvo vrtec Markovci

Foto: arhiv

»Gasilci so junaki, pravi strokovnjaki, ko sirena se zasliši, hitro odhitijo k hiši. Trudijo se na vso moč, da ponudijo pomoč.«

Tako so otroci iz vrtca Markovci v tednu požarne varnosti spoznali plemeniti poklic gasilca in ob tej priložnosti ustanovili Gasilsko društvo vrtec Markovci.

Teden požarne varnosti z naslovom: Gasilsko društvo vrtec Markovci smo pričeli z obiskom PGD Markovci. Člani gasilskega društva se vsako leto potrudijo z zanimivim programom, da otroci doživijo prijetno gasilsko izkušnjo. Popeljali so nas skozi prostore gasilskega doma, kjer smo si ogledali, kje shranjujejo oblačila, obutev in čelade. Razkazali so nam gasilsko vozilo in pripomočke, katere uporabljajo pri gašenju. Predstavili in demonstrirali so nam tudi vajo reševanja na lestvi, kar je otrokom bilo še posebej zanimivo. Po ogledu je sledilo fotografiranje z gasilci in pogostitev s sokom in prigrizki. Res hvala PGD Markovci za nepozaben dan - otroci so izjemno uživali.

Drugi dan so pri nas gostovali gasilci PGD Stojnci. Na šolskem igrišču so predstavili gasilska vozila, gasilski čoln in pripravili prav posebno gašenje majhne hiške, kjer so otroci s pomočjo gasilcev gasili pravi pravcati požar. Otroci so ob tem zelo uživali, ker so se prvič preizkusili v takšni vlogi. Prijazni gasilci so odprli vrata v gasilsko vozilo, kjer so otroci spoznali notranjost vozila in slišali pogovor med gasilci preko UKV postaje. Predstavili so nam tudi gasilski čoln, v katerem smo lahko nekaj časa posedali. Po vsem tem izredno zanimivem programu je sledil pogovor z gasilci in skupinsko fotografiranje. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila PGD Stojnci za zelo izviran gasilski program, s katerim so izredno slikovito popeljali otroke v delo gasilcev, še posebej z interaktivnim primerom gašenja požara.

V sredo so si otroci v oddelkih ogledali kratke didaktične filme/posnetke na temo gasilstva in spoznali

pomembno telefonsko številko za klic v sili - 112. Pripravili smo različne gasilske koticke, kjer smo spoznavali gasilske pesmi in igrali gasilske vloge.

Naslednji dan so otroci izdelovali gasilske čelade ali kape, najmlajšim so jih pomagale izdelati vzgojiteljice. Vsako čelado so opremili še s posebno značko, ki ponazarja naše društvo in tako postali gasilci PGD vrtca Markovci.

V petek je bil za naše gasilsko društvo prav poseben dan. Na igrišču vrtca smo pripravili gasilski poligon, kjer so otroci premagovali gasilske ovire. Poligon je bil sestavljen z različnih vaj, kjer je gasilec/ka pokazal/a svoje spretnosti.

Po zboru gasilcev, kjer je bilo nošenje gasilske čelade obvezno, so otroci od poveljnice dobili navodila za varno izvajanje nalog. Naloge, ki so jih otroci opravili, so bile sledeče:

- hoja po gorečem mostu,
- reši živali iz gorečega hleva,
- skozi ozek tunel se prebija na varno stran,
- gori hiša, takoj ukrepaj in jo pogasi,
- reši mačko na drevesu in jo odnesi na varno,
- gori medvedji brlog, hitro ukrepaj in reši medvedjo družino.

Ob izvajanju nalog so otroci izredno uživali, saj so morali pokazati veliko spretnosti in poguma.

Upamo, da smo našim nadobudnežem slikovito prikazali poklic gasilca, mogoče celo kakšnega navdušili, da bo nekoč reševal življenja in lastnino, predvsem pa upamo, da smo v vsakem vzbudili iskrico spoštovanja do tega plemenitega poklica.

Nataša Pišek

**POLIRANJE VOZIL
OBNOVA ŽAROMETOV
PRIPRAVA VOZIL ZA PRODAJO
ZAŠČITA LAKA**

**Avtonega FINESA
Bukovci**

DEJAN OROVIČ S.P.
040 33 88 10

**GLOBINSKO
ČIŠČENJE VOZIL,
SEDEŽNIH GARNITUR
IN TALNIH OBLOG**

Medgeneracijski kros v vrtcu Markovci

V času, ko obeležujemo teden otroka, so v vrtcu Markovci dejavnosti in aktivnosti potekale malo drugače kot ponavadi. Zastavili smo si dva velika cilja. Naš prvi cilj je bil spoznati, doživljati in predvsem uživati v usmerjeni dejavnosti; drugi pa razveseliti naše najbližje. Na nivoju celotnega vrtca smo pripravili srečanje za starše. Udeležence srečanja so skupine otrok presenetile s plesnimi koraki ob izbrani glasbi. Otroci so naše povabljenе dobro segreli, kajti sledil je kros. Ampak, to ni bil običajen kros! Na kros smo povabili starše, bratce, sestrice, babice in dedke. Tako sta na štartni liniji stali dve generaciji, babice, dedki ter njihovi vnuki. Videlo se je, kako so uživali med tekom skupaj. Potekalo je čisto pravo medgeneracijsko druženje. Ves trud je bil poplačan z medaljami, ki so si jih prislužili prav vsi. Nato so se generacije družile še ob sladkih dobrotah, ki jih je pripravil naš kuhar, kar je bila pika na i našega medgeneracijskega druženja, ki je zares uspelo. K temu so pripomogli vsi zaposleni v vrtcu. Do uspešno dose-

Foto: arhiv

ženega cilja so prav gotovo pripomogli vsakodnevni pogovori o izvedbi krosa, nabiranje kondicije v naravi, predvsem pa naši otroci, ki so svoje babice in dedke najprej povabili, nato pa z njimi tekali in trenirali na domačih dvoriščih. S tem so opravili veliko delo, saj boljšega vabila ni mogoče podati.

Zbrali smo tudi nekaj zanimivih izjav tega lepega dne:

Otrok: "Veš vzgojiteljica, jaz vsaki dan tečem z mojim dedkom po dvorišču. Moram ga natrenirati, da bo lahko tekal na krosu!"

Moj mož: "V naši vasi pa vsi dedki in babice trenirajo za kros v vrtcu, sodelavec mi je namreč povedal, da njegov ata vsak dan teče z njegovim sinom."

Erika Janžekovič

Tradicionalni slovenski zajtrk v Osnovni šoli Markovci

Ob dnevu slovenske hrane, ki je bil letos obeležen 17. novembra, je v OŠ Markovci potekal projekt Tradicionalni slovenski zajtrk. Pod okriljem Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je Tradicionalni slovenski zajtrk osrednji vseslovenski dogodek dneva hrane, ki že od leta 2011 poteka v osnovnih šolah in vrtcih od Primorja do Prekmurja. Namen projekta je vzpodbuditi vzgojno-izobraževalne ustanove in druge javne zavode, ki sami pripravljajo hrano, gostinsko-turistično dejavnost, trgovce in trgovske verige in tudi vso ostalo javnost, da začnejo ceniti, kar je domačega in da bi v svoje jedilnike vključevali čim več lokalne oziroma slovenske hrane.

Foto: arhiv šole

Projekt je prvotno nastal na pobudo Čebelarke zveze Slovenije, ki je že pred tem v šole uvajala Medeni zajtrk. Tudi v naši šoli smo z zajtrkom začeli na pobudo domačih čebelarjev, oziroma članov ČD Markovci. V šolo so prinesli glas o pomembnosti čebele za človeka in naravo, glas o domačem medu in drugih lokalnih živilih, glas o pomenu kulturne in naravne dediščine in pomena lokalne skupnosti. Vsako leto pridejo med učence in prinesejo med iz domačih čebeljakov.

Vodstvo šole, naši kuharji in kuharice poskrbijo, da se na ta dan vsi učenci šole usedejo za mizo k zajtrku. Pričaka jih sveži kruh, mehko maslo, toplo mleko, sladki

domači med in jabolko iz slovenskih sadovnjakov. Ob tem zazveni glas harmonike učencev s Slakovim Čebelarjem. Vse sestavine zajtrka so slovenskega izvora. Najbližje živilo ni od šole oddaljeno niti kilometer. Kmetija družine Svržnjak iz Markovcev nas vsako leto ob tradicionalnem slovenskem zajtrku pogosti z domačim mlekom. Gospod Ivan Svržnjak že od vsega začetka projekta šoli podari mleko za vse učence šole. Za to smo mu zelo hvaležni in se mu ob tej priložnosti še enkrat lepo zahvaljujemo.

Projekt ima vsako leto drugo tematiko, ki jo posebej izpostavlja, in z njo poskuša ozaveščati mlade in stare. Letošnji slogan projekta je bil Kruh za zajtrk – super dan. V šoli se ob Tradicionalnem slovenskem zajtrku še posebej angažirajo učenci čebelarskega krožka, ki vsako leto pripravijo prireditvev in razstavo na izbrano tematiko in tako je bilo tudi letos. Pripravili so besedilo, skeče, razstavo in prireditveni prostor za svoje sošolce in učitelje. K sodelovanju pa smo povabili tudi Prosvetno društvo Prvenci-Strelci in ljudske pevke Folklornega društva Jože Štrafela Markovci. Zakonca Ivan in Jerica Golob sta nam ob orodjih iz starih časov pripovedovala

iz zakladnice izkušenj in ljubiteljskega ohranjanja kulturne dediščine. Predstavila sta nam, kako je žetev potekala pred izumom traktorjev in kombajnov. Matej Bezjak nam je predstavil tudi film o žetvi. Ljudske pevke Marija Bezjak, Micka Bezjak, Milica Cimerman in Olga Zelenik pa so nas z ljudskimi pesmicami zapeljale naravnost na polje, kjer so ob delu ljudje vedno zapeli, kakšno rekli in ustvarjali kulturo, iz katere izhajamo in nam daje identiteto. Milica Cimerman in Liljana Bračič sta našo pozornost usmerili na različna žita, ki nam lahko popestrijo jedilnik ter na pripomočke za peko kruha v krušnih pečeh. Seveda so tudi letos bili z nami čebelarji. Ga. Tilčka Petrovič nam je predstavila razliko med kostanjevim in akacijevim medom.

Nenazadnje pa nas je tudi letos s svojim obiskom počastil župan Milan Gabrovec in nam z obiskom potrdil, da ceni trud naših otrok in društev in nam stoji ob strani.

Marjetka Kocuvan, mentorica čebelarskega krožka

POUSTVARJANJE PO ŽUPANOVI MICKI

(Micka in Lojzka delata na njivi)

Micka: Ej Lojzka!

Lojzka: Ke boš povejala?

Micka: To je skrivnost in je nikome ne povej. Vrede?

Lojzka: (nestrpno) Dobro, povej že radovedna sn!

Micka: Zaljubljena sem v Tulpenheima.

Lojzka: (presenečeno) Koga? Tulipana? Sej te to ni človek, če je to rastlina.

Micka: (glasno) Pa ne tulipana, Tulpenheima.

Lojzka: Ke to je ove z mesta? Se te nemreš met enega iz mesta, če si ti kmečka diklina.

Micka: Če je pa lepe, pa tak lepo mi guči. Pa v mesto me bo zapela, pa bom mestna diklina ratala.

Lojzka: Ja, ke pa boš v meste delala?

Micka: Si bom že ke zmisla.

Lojzka: Ja, ke pa bom jaz tu sama?

Micka: Aja, na to pa nisem pomisla.

Lojzka: (razočarano) Kar pozabla si me?

Micka: Oprosti, mislim da bi ga mogla res pozabet.

Lojzka: Ja, res je.

(Tišina)

Lojzka: (Navdušeno) Anže je kmečke dečko, pa boljše je od tulipana!

Micka: (Jezno) Pa ne tulipana, Tulpenheima. (Tiho)

Mislím, da imaš prav.

Zoja Petrovič in Leja Jevšenak, 8. b

ŠOLSKA BUDNICA

V šoli se učimo,
da znanje pridobimo,
nejevoljni v šolskih klopek sedimo,
včasih tudi spimo.

Za brezplačno šolstvo
dolga leta so se borili,
zakaj zdaj bi znanje spustili,
takšno priložnost zavrnilo.

Včasih namesto v šolo,
na njivo so šli s karjolo.
So krave pasli,
namesto v znanju rasli.

Zato zbudi se učenec,
saj nisi mučenec.
Z veseljem sprejmi znanje,
namesto sladko spanje.

Nina Selič, 8. a

JAZ V ZRCALU

Kako naj se izboljšam,
a postavim mogočen znak?
A le pogled na mojo mamo,
vidim svoje zrcalo.

Le oči in rjavi lasje,
tudi moj obraz,
moji mami,
enak je.

Ali meni meša se,
saj noben ne vpraša me.
V moji roki zdaj zrcalo,
moj obraz je prebralo.

Rada igram šah,
a tudi za božič nabiram mah.
Nerada se učim,
od tega dobim veliko bolečin.

A tisti, ki me nimajo radi,
so kar preveč mladi.
Zdaj na moji postelji ležim,
saj nimam več dobrih rim.

Klara Papler, 6.a

JAZ V ZRCALU

Zrcalce, zrcalce
le kdo sem jaz?
Na glavi vidim
kup rjavih las.

Z žogo se počutim
domače,
rad imam tudi
kače.

Z mojim bratom
se igram veliko,
v očesu imam
rjavo piko.

Emanuel moj
najboljši prijatelj je,
z njim vedno
zabavam se.

Rad se učim,
veliko petk zato dobim.
Nogomet treniram,
in z lahkoto žongliram.

Le kdo sem jaz?
Visoka in suha
je moja postava,
a kdo ve,
katera je to glava?

Ian May Petek, 6.a

ŠPORTNI DAN

V torek, 3. 10. 2023, smo imeli športni dan. Ob 8.25 smo se zbrali na avtobusni postaji pred šolo. Razdelili smo si malico in se odpravili na športni dan.

Polovico poti sva se s prijateljico pogovarjali. Ko smo hodili, smo videli veliko rac, šolo za treniranje psov, od daleč pa še Boč, Pohorje in Donačko goro. Celotno pot smo se sprehajali ob Ptujskem jezeru. Po 45 minutah smo prispeli na Ranco. Tam smo pojedli malico. Za malico smo imeli sendvič s klobaso. Ko smo pojedli malico, smo šli na pomol, kjer smo ponovili kje je sever, jug, vzhod in zahod. Odpravili smo se do zabovskega igrišča. Tam smo se lahko prosto igrali. Največ sem bila na fitnesu, saj zelo rada plezam. Igrala sem se tudi na drugih igralih. Ko smo prispeli do šole, smo se lahko igrali tudi na šolskih igralih.

Ko pa je zazvonil zvonec, smo se vsi odpravili domov. Ta športni dan mi bo za vedno ostal v spominu.

Tjaša Gabrovec, 5.a

JESENSKE POČITNICE

Jesenske počitnice so trajale 9 dni. Začele so se 27. 10., končale pa 6. 11. Komaj čakam, da vam opišem nekaj utrinkov iz njih. Začelo se je s tem, da sem v petek šla na rojstni dan moje prijateljice Ive. Tam sem bila prva. Nato so začele prihajati ostale sošolke. Ko smo bile vse, smo se šle igrat. Igrale smo se Kally's mashup. To je nadaljevanka, ki ga predvaja program Oto. Govori o tem, kako deklica Kally preživlja dneve doma in na konservatoriju Allegro. Nekaj časa smo se igrale. Poklicali so nas v jedilnico. Jedle smo pico, ki jo je spekel Ivin

ati. Po malici smo se z Ivinimi starši igrali pantomimo. In tako je minil večer.

Ker rojstnih dni res nikoli ne zmanjka, ga je imela že čez nekaj dni moja mlajša sestra. Imela ga je na dan reformacije. Zjutraj smo vse pripravili. Kmalu so začeli prihajati gostje. Bilo jih je veliko. Od vseh gostov je bilo 9 otrok. Imeli smo poslikavo obraza in lov na zaklad. Ob 22. uri so odšli zadnji gosti. V hipu sem zaspala. Doma smo bili nekaj dni. Prešinila nas je ideja, da bi šli v toplice in tako smo se odločili, da bomo obiskali Terme Tuhelj. Te se nahajajo na vzhodnem delu Hrvaške. Prišel je dan, ko smo se odpravili. Spakirali smo kopalke in brisače ter odšli. Vozili smo se približno eno uro. Ko smo našli ustrezen prostor, smo parkirali. Peš smo odšli do recepcije in tam vse uredili. Usmerili so nas proti garderobi, kjer smo se oblekli. Svoje stvari smo odnesli v omarice. Šli smo do bazenov. Tam smo poiskali ustrežno mesto, odložili stvari in se šli kopat. Kopali smo se v vseh bazenih. Videli smo znance in z njimi preživeli cel dan. Ko smo prišli domov, smo šli spat. Dogodivščin v naši družini nikoli ne zmanjka. Že čez nekaj časa smo se odpravili k prijateljem, s sestrico sva tam tudi prespali. Bilo je super. Delali smo nakit in ga lahko tudi preizkusili. Sama sem naredila kar nekaj nakita. Doživeli smo še nekaj odličnega. V soboto zvečer smo šli babici voščiti za rojstni dan. Sprejela nas je z narezkom in pijačo. Bil je zadnji dan počitnic. Zoja in mami sta bili že tam medtem, ko sem jaz zavita v odejo še spala. Ko sem se zbudila, se je začela zabava. Prišli so gostje in skupaj smo se zabavali do večera. Te počitnice so bile polne lepih trenutkov, ki mi bodo ostali v spominu za vedno.

Lana Kunčnik, 5. a

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK - NARAVO-SLOVNI DAN

Tega dne sem se še posebej veselila. V šoli so učenci čebelarkega krožka že pridno vadili svojo predstavitev. Ostali učenci smo se odpravili na zajtrk. Nato so se nam pridružili člani čebelarkega krožka. Vsi smo se razveselili tradicionalnega slovenskega zajtrka. Jedli smo kruh z maslom in medom, jabolko in pili domače mleko. To je tudi moj najljubši zajtrk. V učilnici smo narisali sestavine zajtrka. Sama sem narisala mizo s tradicionalnim slovenskim zajtrkom zraven čudovitega drevesa ob sončnem zahodu. Medtem so nas člani čebelarkega krožka že vabili na svojo predstavitev. Čudovito so nam prikazali, kako je potekalo življenje nekoč in kako se peče kruh. Bilo je zelo poučno. Po predstavi nas je čakala peka slatne pletenice. Ko se je pletenica pekla v pečici, smo dokončali svoje risbe. Potem smo se posladkali s toplo pletenico. Sledil je vrhunec dneva, in sicer pokušina medu. Najslastnejši je bil cvetlični med, ki je tudi najbolj sladek. Naravoslovni dan je bil čudovit poklon naši tradiciji. Upam, da bo v prihodnje takšnih dni še več. Do takrat pa bo treba zagristi v šolske klopi.

Ula Njegač, 4.b

RAZMIŠLJANJE PO CANKARJU

Izmed mnogih tem, ki so se pojavljale v Cankarjevih besedilih, je z najlepšo besedo opisana njegova mladost. Četudi je rad razmišljal o svoji revščini in delil občutke, ki niso bili prav srečni, je raje podoživljal spomine svojih otroških iger in smehljajev: »Vsaka mladost je polna sreče in radosti, sijajnega sonca in prešernega smeha. Vsaka mladost.«

Svojega prvega dne šole se spominjam, kot da bi bil včeraj. Bil je poln veselja in pričakovanja. Hodila sem po teh hodnikih in si mislila: »Zdaj sem že velika punčka!« Rade volje sem plezala po igralih in se igrala s prijateljicami. Ampak moje mladosti še ni konec. Cankarjeva mladost ni bila pocukrana, temveč pusta, a sam je ne opiše tako. Spominjanja vredni so le lepi dogodki. Njegova strast in predvsem njegovo celotno življenje je bilo namenjeno literaturi. Najraje se je posvečal pisanju. Pisal je romane, novele, pesmi, drame in še več. Znan je po pisanju črtic, ki se pojavijo tudi v zbirki črtic *Moje življenje*. Pisal je knjige, ki so slovele tudi v času njegovega življenja. Uporabljal je bogat besedni zaklad in veliko simbolizma, metafor ter retoričnih vprašanj. Vendar to ni pritegnilo ljudstva. Očarali so jih občutki, ki jih naš pisatelj tako prosto opiše ter njegova drznost, ki ga je spravila v zapor. Z njim se je začelo novo obdobje imenovano moderna. Ta ni trajala prav dolgo, a je še vseeno vzbudila pozornost drugih pisateljev. Te je spoprijateljil in sedaj so skupaj pokopani v grobnici moderne.

Cankar pravi, da ga je največ naučila enajsta šola. To je bila šola pod mostom Ljublanice, kjer so Cankar in njegovi prijatelji posedali in lovili, kar je prišlo mimo. Cankar opiše šolo kot pusto in srepogledno. Smešno se mu je zdelo, da se učijo take lahke stvari. Zato je ujezil učiteljico. Še isti dan so ga okrivili zločina, ki ga ni storil, ampak je vseeno moral trpeti kazen. Nadučitelj je rekel, da je porezal mlada drevesa na poti do šole in ni se ga dalo prepričati. Takoj so ga zaklenili v učilnico. V svojih delih največ omenja mater.

Tia Vreš, 9.a

JOŽA GRE NA HRVAŠKO

Mojega strica Janka kličejo Joža. In ta moj stric Joža se je odpravil na Hrvaško. Ojjoj, se je prijel za glavo in rekel: »Saj tam je medved, ojoj!« je zakričal in zbežal. Medved ga je začel loviti. Znašel se je v gozdu, ki se imenuje Medvedov napad. Nikamor ni mogel, z vseh strani so ga napadali medvedi. Nato je na srečo v nesreči prišel njegov najboljši prijatelj medved Duolingo. Bil je stražar medvedov in vsi so se ga bali. Ta medved Duolingo je bil že prestar za stražarja in je ponudil mesto stricu Janku. Ko je prišel domov, je naznanil, da je postal stražar medvedov in tako je postal največji frajer. Vse se je srečno končalo. Medvedi so ga spoštovali. Joža je vsak dan hodil na Hrvaško v novo službo in ukrotil medvede. Gozd se je preimenoval v gozd Prijaznih medvedov.

Ema Kunčnik, 4. b

ŠOLA V JESENI

Šola v jeseni je malce drugačna,
saj v šolo listje prinaša
in ti listi se učijo,
srečo pri testih nam zaželijo.
Včasih vprašamo jih za nasvet,
a malce preveč in ups je spet.

Ko veter zapiha, mlin se vrti
in nam, med poukom resno se spi.
Pred zvonjenjem vsi še norijo,
potem pa v svoji klopi čepijo.
Ko učiteljica v razred vstopi,
vsi smo že v svoji klopi.

Liza Hrga, 4.b

JESEN

Jesenski listi so rjavi,
celi suhi, pa vendarle pravi,
listi rumeni, listi zeleni,

jeseni se najdejo listi vseh barv.
Ježek si gre po hruško,
pa mu jabolko povzroči buško,
ježku se vrti v glavi,
to ni nič prijetno pravi.
Veverica lešnike v duplino spravlja,
tu pa tam kakega prebavlja.
Zdaj, ko veste, da jeseni polno vsega se godi,
potem veste, da so to jesenski običaji.

Vita Bezjak, 4.b

JAZ V ZRCALU

Lepe pesmi se v zrcalu glasijo.
Oči moje se kar posvetlijo.
Nenehno mi gre vsak dan,
moram se pobrati in to je plan!

Ampak, če dobro pogledam v zrcalo,
spreminjam se, kot če bila bi Aro.
Toda vsaka pesem se v rimi zaključí,
mar ne vidim, kje so ti ključí?

Rada odprla bi mojo pot, tja do želja,
kjer vsak dan v morju sonce plapola.
Morem se sprijazniti s tem rjave
oči nosim, ter nasmešek z mojih ust, nikamor ne
skočim.

A pogledam globoko v zrcalo.
Pa saj nič ne manjka, sedaj sem komaj ugotovila.
Vsak cvet, ki z rože poleti,
nazaj se vrne na svoji vejici.

Lara Tement, 6. a

PETER IN RAKETA

Nekoč je živel deček po imenu Peter. Celo življenje je bival na gori Mount Everest. Tam je bil vesel, ker je imel vse kar potrebuje za življenje.

Vseeno pa je bila njegova največja želja, da pride iz te gore. Čez leta in leta tuhtanja se je domislil, da bo zgradil raketo. Začel je iskati dele za njo. Najprej je prehodil 13 kilometrov, da bi prišel do kovine. Naletel je na pol podrt most čez ledeno reko, ki je tekla z Lune. Šel je domov in s sabo vzel nekaj lesenih desk. Ko je prišel nazaj do mosta, ga je popravil. Prišel je do kovine. Na hrbet si je nadel velik kos kovine in odšel domov. Po šestih urah hoje po snegu je končno prišel domov in se vrgel v posteljo. Pomislil je, da rabi še motor. Prišel je do gore, južno od te. Tam je videl meč z napisom: »Če premagaš zmaja je meč tvoj«. Videl je velikega japonskega zmaja po imenu Cukrček. Na pogled je bil zelo ljubek, ampak, če si se približal motorju, te je požrl. Peter meča ni mogel dvigniti, ker je bilo na njem preveč ledu. Vrgel mu je priboljšek in postala sta prijatelja. Zmaj je na svojem hrbtu nesel Petra in motor domov. Peter je zdaj potreboval samo še orodje in veliko goriva. Doma je imel samo kladivo, a to ni bilo dovolj. Vprašal je zmaja, če ve, kje je orodje. Rekel mu je, da je na gori severno od te po imenu Se-

verest. Tam je vzel vse orodje razen kladiva. Gorivo je iskal več let, dokler ni enkrat na stranišču puščalo. Videl je, da pušča gorivo. Takoj ga je natankal v zgrajeno raketo in odletel na Mednarodno vesoljsko postajo. Tam so ga vsi vprašali, kako in zakaj je prišel tja. Povedal jim je svojo doživljajsko zgodbo in vsi so osupnili. Poslali so ga nazaj na Zemljo in bil je najsrečnejši človek na svetu. Na Zemlji je vodil pohode po gorah. Vsem je rad pomagal in živel do konca svojih dni.

Ian May Petek, 6.a

ČUDEŽNA KNJIGA

Nekoč pred davnimi časi je živela deklica. Z mamo sta domovali v majhni hiši. Nista bili bogati, a sta vseeno živeli srečno življenje. V bližini njune hiške je bil velik gozd. Deklica se je pogosto odpravila vanj. Nabirala je gobe in gozdne jagode. Nekega dne je punca znova zakorakala med drevesa. Tokrat ni našla le gozdnih dobrot. Med grmovjem je zagledala staro knjigo. Vzela jo je, ter očistila blata in listov. Na platnici je z zlatimi črkami pisalo: »ČAROBNI SVET«. Odprla jo je. Močno se je zasvetilo, zato je zaprla oči. Ko jih je odprla, ni bila več v gozdu. Bila je na rožnem travniku. Okrog nje so bile velike rože. Na vsakem cvetu so sedele tri majcene vilinke. Imele so krhka krila in dolge svetle lase. Deklica je osupnila. Najprej jih je le gledala, nato pa jih je povprašala, kje se nahaja. Drobna bitja so ji razložila, da je v vilinski deželi. Nekaj časa se je z njimi zabavala, nato pa jih je prosila, da ji pokažejo pot domov. Vilinke ji pri tem niso znale pomagati, zato so jo napotile v drugi svet. Kar naenkrat je bila pod vodo. Lahko je gledala in celo dihala! Znašla se je sredi čarobnega sveta. Vse naokrog so plavala morska bitja. Bila so prelepa. Deklica se je med njimi premikala urno in lahkotno. Iskala je pot domov. Povprašala je morsko deklico. Toda tudi ona ni vedela, zakaj se je deklica znašla pri njih in kje je njen dom. Napotila jo je na levi breg reke. Tam je izplavala. Pred seboj je zagledala belo cesto, ki je vodila proti gradu. Pesek na poti jo je pikal v njene gole nožice. Stopala je počasi, saj ni vedela, kam gre. Prišla je do velikih železnih vrat. Še preden je uspela potrkati, so se vrata na stečaj odprla. Vstopila je na veliko dvorišče. Pred seboj je zagledala 3 drevesa. Pod najlepšim je stal mladenič. Takoj, ko jo je zagledal, je vedel, da je ona tista, ki jo čaka že dolga leta. 7 let nazaj je namreč našel staro knjigo. V njej je pisalo, da bo skozi železna vrata vstopila njegova prava ljubezen. Ko sta se njuna pogleda srečala, sta začutila povezanost, ki se je ne da opisati. Vedela sta, da sta rojena drug za drugega. Princ se je želel takoj poročiti. Deklica pa je preveč pogrešala svojo mater, zato je poroko zavračala. V gradu so ji priskrbeli sobo. Ob večerih je ob oknu jokala in mislila na svojo zaskrbljeno mati. Nekega sončnega jutra je zaslišala znani glas. Stekla je na vrt in zagledala mamo. V rokah je držala čudežno knjigo. Stekli sta si v objem. Sreča je bila popolna. Končno je deklica privolila v poroko. Poročni dan je naznanil srečne dni. Še danes živijo srečni na svojem gradu, če že niso umrli. (No vem, da niso, ker sem bila včeraj pri njih na čajanki.)

Zoja Lukman, 6. a

Kanada – некоč obljubljeni dežela?

Tudi v tokratni številki predstavljamo našega občana, ki je v rodnih Stojncih preživel le svojo mladost, potem pa se je v tujino odpravil s „trebuhom za kruhom“. Pogovarjali smo se z Janezom Plohlom ali po domače Lončarovim Hanzom, ki danes živi v Torontu v Kanadi.

Janez Plohl

Foto: Osebni arhiv

LM: Kaj je bil povod, da ste se odločili za selitev v tujino?

V mladosti pravzaprav nikoli nisem razmišljal o tujini, še manj o tem, da bi se kam odselil in na drugem koncu sveta preživel preostanek svojega življenja. Moje

misli pravzaprav nikoli niso zapustile domačega kraja. Vendar je takrat, v šestdesetih letih prejšnjega stoletja, bila Nemčija obljubljeni dežela. Ne samo zame, ampak tudi za mnogo drugih markovskih faranov oziroma občanov, ki so si prav tako želeli boljšega življenja in zaslužka, zato smo mnogi odšli s trebuhom za kruhom v Nemčijo.

LM: Zakaj ste izbrali Nemčijo in potem Kanado? Kakšna je bila vaša vizija, ko ste se odločili za selitev?

Sam sem bil star komaj 21 let in sem se odselil najprej v mesto Stuttgart v Nemčiji, kjer sem delal dve leti v tovarni Jenaer glas verke. Potem sem preživel še dve leti v Mainzu. Tam sem potem slišal, da se nekdo odpravlja v Kanado, kar mi je bilo zanimivo. Ko sem v tistem obdobju šel na obisk k domačim, sem mimogrede bil v Grazu na eni razstavi, ki so jo prirejali Kanadčani. Dobil sem veliko reklamnih letakov in brošur o življenju v Kanadi in takrat se mi je „zasvetilo v glavi“. V tovarni sem potem dal odpoved in se odpravil v Kanado.

LM: Kaj vam je dala Nemčija oziroma Kanada, česar doma niste dobili oziroma kaj vam je dalo življenje v tujini?

V tistih časih je bilo v Sloveniji oziroma tedanji Jugoslaviji zelo težko življenje. Vladal je komunizem in vsak se je boril za preživetje in vsi so iskali možnosti za boljše življenje. Motiv za selitev v Nemčijo je bila takrat predvsem boljša plača, ki je bila v Nemčiji za enako delo nekje desetkrat večja.

LM: V čem vidite največje razlike med življenjem v Kanadi in v Sloveniji? So se te razlike z leti kaj spreminjale?

V Kanadi so bili veliko boljši delovni pogoji in tudi socialne razmere. V Sloveniji si moral varčevati, da si si lahko privoščil kolo, v Nemčiji in Kanadi pa so se ljudje vozili z avti. Takrat je bila to nepredstavljiva razlika. Z leti so se te razlike seveda manjšale, ampak mislim, da še vedno so in da je Kanada vseeno korak naprej.

LM: S kakšnimi izzivi ste se srečevali?

Velikih izzivov ali ovir pri selitvi v tujino nisem imel. Papirjev si ni bilo težko urediti in če si imel željo in predvsem voljo do dela, si lahko dobro poskrbel zase.

LM: Kakšno delo ste opravljali?

V Kanadi sem se najprej zaposlil kot vodoinštalater na gradbišču, kjer je bilo veliko delavcev Slovencev, zaradi česar mi je bilo na začetku tudi lažje, saj angleščine nisem znal. Sem pa zato moral ob delu hoditi v večerno šolo angleškega jezika in tudi za poklic vodoinštalaterja. Veliko sem delal in se trudil, zaradi česar mi je uspelo priti v sindikat vodoinštalaterstva, kar pa je tam pomenilo takrat predvsem večjo plačo. Tako sem lahko začel varčevati in sem čez dve leti kupil svojo prvo hišo. Ob delu so me zelo zanimala nepremičnine, pogoji investiranja so bili ugodni in tako sem vedno vlagal v nove nepremičnine, ki so potem bile moj vir preživetja.

LM: Kaj pa domotožje? Kaj pogrešate?

S Slovenijo in domačim krajem sem bil vedno povezan. V Torontu je bilo takrat veliko Slovencev, nekaj tudi iz naše občine, s katerimi smo se videvali in družili. Tudi moji domači so prihajali na obisk. Mama je redno prihajala in ostajala po več mesecev, tako da je dobila tudi kanadsko državljanstvo. Prišla je sestra z možem, nečaki in sedaj me obiskujejo že pranečaki s svojimi družinami. V tej dobi je lažje vzdrževati stike, saj se lahko pogovarjamo po telefonu oziroma preko drugih telekomunikacijskih sredstvih.

LM: Kaj vam pomeni domači kraj? Se radi vračate?

Rad se vračam domov, čeprav se je tudi moj domači kraj od takrat zelo spremenil. V Sloveniji se je standard življenja zelo zvišal in če ne bi bil večkrat doma, po tolikem času sploh ne bi več prepoznal nekaterih stvari in ne bi vedel, da sem doma.

TPK

Dragi nogometaši in nogometašice Dnš Korant, spoštovani starši!

Ker se bližajo prazniki, bodo naši nogometaši in nogometašice svoje treninge za leto 2023 zaključili v tednu od 11. 12. 2023 do 15. 12. 2023

V mesecu januarju, 6. in 7. 1. 2024 pa naše nogometaše in nogometašice selekcij U7, U9, U11 in U13 čaka tekmovanje na tradicionalnem 8. Korantovem novoletnem turnirju, kjer se bodo pomerili s svojimi vrstniki. Starše, babice, dedke, strice, tete in vse krajanje od blizu in daleč vabimo, da se nam pridružite in podprete delo naših otrok in nogometne šole. Kot vedno bo tudi tokrat poskrbljeno za hrano in pijačo.

Vsem otrokom, staršem, babicam, dedkom, trenerjem in vsem, ki kakorkoli pripomorete k delovanju naše nogometne šole, bi se radi zahvalili za sodelovanje in vso podporo.

Želimo vam vesele in blagoslovljene božične praznike, ki jih preživite v krogu najdražjih, v novem letu pa veliko sreče, zdravja in uspehov.

Veliko sreče in lepih sanj,
naj Vam prinese božični dan,
novo leto pa naj zaživi,
radosti polno brez solza in skrbi.

Srečno 2024

Vodstvo DNŠ Korant

Foto: arhiv

V božični noči je božja ljubezen postala luč.
Ljudje smo tisti, da luč blagoslovljene noči
nosimo naprej,
vse do zadnjih koticov našega bistva.

OBČINSKI ODBOR RDEČEGA KRIŽA MARKOVCI IN
ŽUPNIJSKA KARITAS ŽELITA VSEM OBČANOM IN
FARANOM, DA VAM BLAGOSLOV BOŽIČNE NOČI
POLNI SRCA VSE DNI V LETU 2024.

ZAHVALJUJEMO SE VSEM KRVODAJALCEM ZA
HUMANITARNO POMOČ IN DA SE ŠE V PRIHAJAJOČEM
LETU NAPREJ UDELEŽUJETE KRVODAJALSKIH AKCIJ
IN TAKO POMAGATE OHRANJATI ČLOVEŠKA ŽIVLJENJA.

Dva koncerta »Ventus Aquilo« (Veter s severa)

V mesecu februarju letos sta Komorni zbor Glasis, ki deluje pod okriljem KUD Markovski zvon iz Markovcev in ga vodi dirigent Ernest Kokot ter Komorni zbor Orfej iz Ljutomera, ki ga je takrat vodil dirigent Andraž Hauptman, strnila svoje vrste in nastopila kot demonstracijski zbor pod taktirko mednarodno priznanega švedskega dirigenta Garyja Grade-na. Šlo je za seminar za mlade dirigente iz Slovenije in tujine, ob koncu seminarja pa je sledil veliki zaključni koncert velikega združenega zbora v Kazinski dvorani SNG Maribor. Zbora sta se že takrat močno povezala, si obljubila nadaljnje sodelovanje in v začetku letošnje jeseni, ko se za zборе začne nova pevska sezona, se je porodila ideja in želja po

novem skupnem projektu. Zgodila sta se dva koncerta »Ventus Aquilo«, Veter s severa.

Komorni zbor Orfej od letošnjega septembra vodi dirigent Vito Žerdin. Uvod v koncert se je glasil takole: »Ko narava počasi pokaže svoje barve slovesa, ko toplota sonca izreka svoje zadnje besede, ko zapiha severni veter, naše ustvarjanje stremi za novimi izzivi.«

V petek, 3. novembra, sta se zbora predstavila v cerkvi svetega Marka v Markovcih, kjer so bili gostitelji člani Komornega zbora Glasis, v nedeljo, 5. novembra, pa v cerkvi svetega Janeza Krstnika v Ljutomeru, kjer so bili gostitelji člani Orfeja. Zbora sta se predstavila vsak s svojim programom, na koncu so

strnili vrste in zazvene so še švedske in nemške skladbe, ki so jih v februarju ustvarjali skupaj. Oba koncerta je povezovala članica Glasisa Rebeka Pernat.

Koncerta sta bila lepo obiskana, publika navdušena in zadovoljna, člani obeh zborov pa nagrajeni z aplavzi in

stoječimi ovacijami. Člani Glasisa že zremo naprej, v prazničnem decembru nas čakata dva koncerta, za pomlad pa ponovno pripravljamo nekaj novega.

Hvala, da nas spremljate.

Martina Horvat

Foto: Kaja Kristovič

Mednarodna dneva invalidov in prostovoljcev

V smislu boljšega razumevanja problematike invalidnosti in sobivanja z njimi so Združeni narodi leta 1992 3. december razglasili za mednarodni dan invalidov in oseb s posebnimi potrebami. Invalid je telesno ali duševno prizadeta oseba s prirojeno ali pa kasneje v življenju pridobljeno pomanjkljivostjo, ki delno ali v celoti ni sposoben sam zadovoljevati svojih potreb vsakdanjega življenja. Invalidnost je opredeljena v tri kategorije in velikokrat mislimo, da je invalidna oseba samo tista, ki uporablja invalidski voziček, vendar je pojem invalidnosti veliko širši. To so namreč ljudje, ki so bodisi gibalno ovirani, slepi in slabovidni, gluhi in naglušni, osebe z duševnimi in poklicnimi boleznimi in udeleženci prometnih nesreč Zato velja opozoriti voznike-šoferje, da po nepotrebnem ne zasedajte parkirnih prostorov, ki so namenjeni invalidom. Bodimo obzirni in strpni do invalidov,

kajti kaj hitro se nam lahko zgodi, da bomo v teh negotovih in turbulentnih časih tudi sami postali upravičeni do invalidskega parkirnega prostora.

Nekako se na prejšnji odstavek navezuje tudi 5. december, ki je mednarodni dan prostovoljcev, ki ga je razglasila organizacija Združenih narodov leta 1985. Mnogi prostovoljci tako ali drugače pomagajo tudi invalidnim osebam. Brez prostovoljcev oziroma nevladnih organizacij, kot jih imenujejo nekateri, bi marsikdo svoje težave in probleme reševal še težje kot jih sicer. Že ime nevladnih organizacij nam pove, da za svoje delo ne dobijo pomoči od države ali pa jo dobijo le bore malo ter vsa dela in opravila opravljajo »prostovoljno in brezplačno«, se razdajajo z pozitivno energijo, dobro voljo, svojim prostim časom in velikokrat tudi s svojimi sredstvi.

Ignac Habjanič

VARGASAL
ČLAN SKUPINE TALUM
www.vargas-al.si

Vaša varnost = naše poslanstvo!

Dom ni le zgradba. Dom je zgodba o sreči, toplini in **varnosti**.

Srečno 2024!

Naj pesem naša vam pove ...

Letos mineva že 50 let, odkar je pod vodstvom Terezije Maroh nastala skupina ljudskih pevk. Najprej so bile med njimi le tri in njihova dejavnost je kmalu postala prepoznavna in zaželena na mnogo nastopih. Nekatere pevke so se pisanja pesmi lotile tudi same, izvajajo jih pa še danes. Današnja zasedba deluje kot sekcija Ljudske pevke Folklornega društva Anton Jože Štrafela Markovci.

Ob 50. obletnici delovanja sekcije so se pevke odločile izdati zbornik z naslovom Naj pesem naša vam pove. Gradivo zanj je zbrala in ga uredila Nika Ivančič Rožanc. Zbornik nas tako vodi skozi leta delovanja Ljudskih pevk in predstavi njihove člani-

ce. Ogledamo si lahko tudi razne fotografije in spremljamo njihov prehod iz črno-belih pa vse do barvnih, ki so nastale letos ob prireditvi ob 50-letnici njihovega delovanja.

Zbornik so predstavile v torek, 28. 11. 2023, v poročni dvorani Občine Markovci in doživele čudovit večer pred zbrano publiko. Nastopila je tudi mladinska pevska skupina OŠ Markovci, seveda pa smo lahko slišali tudi lepo zveneče melodije Ljudskih pevk, ki si ob svojem jubileju zaslužijo vse čestitke in veliko zahvalo, da tako pomembno prispevajo k ohranjanju kulturne dediščine naših krajev.

Lea Roškar

Ljudske pevke

Foto: arhiv društva

Diamantna poroka v Bukovcih

Po šestdesetih letih zakonskega življenja sta obnovila poročni zaobljubi diamantna zakonca Marija in Anton Petrovič iz Bukovcev. Marija je bila rojena 9. 12. 1939 v Stojncih staršem Tereziji in Francu Kostanjevcu, Anton pa 10. 6. 1937 v Bukovcih staršem Marjeti in Francu Petroviču. Poročila sta se 16. 11. 1963 v Markovcih. V zakonu so se jima rodili štiri otroci. Danes pa sta ponosna babica in dedek 14 vnukom in 11 pravnukom.

V soboto, 18. 11. 2023, so se svatje zbrali v poročni dvorani Občine Markovci, kjer je podžupan Zvonko Črešnik opravil civilni obred, ki so ga s pesmijo popestrile ljudske pevke Kitice iz Folklornega društva Anton Jože Štrafela Markovci. Nato je sledil cerkveni obred v domači župnijski cerkvi sv. Marka niže Ptuja, kjer je mašo v njuno čast daroval farni župnik Janez Maučec. Z lepo pesmijo ob spremljavi orgel so sveto mašo obogatili pevci cerkvenega pevskega zbora Markovci. Za prijetno presenečenje pa so poskrbeli tudi kopjaši FD Markovci.

Zakoncema iskreno čestitamo in želimo obilo zdravja in sreče še naprej na njihovi skupni poti.

Sanja Kodrič

Zbrani svatje skupaj s kopjaši na diamantni poroki Antona in Marije

Foto: Osebni arhiv

V Domu smo praznovali

»Ljudmila Kolenko, rojena 30. septembra 1924 v Stojncih, se je leta 1952 poročila s Štefanom Kostanjevcem, prav tako iz Stojncev. Seveda je odtlej nosila možev priimek, torej Kostanjevec Ljudmila – Milica. Delala je v Kmetijski zadru-

gi Sobotinci in Kidričevo. V zakonu so se jima rodili štiri otroci, vendar je najstarejša hčerka, stara le nekaj mesecev, žal umrla. Milica je imela pred sklenitvijo zakona še hčerko Angelo. Nato so se jima v zakonu rodili še trije sinovi. Leta

1963 je družina odšla v Nemčijo s trebuhom za kruhom. Tam sta Milica in Štefan ostala do upokojitve leta 1990. Sin Janez se je vrnil prej in dokončal šolanje, mlajša sinova pa sta v Nemčiji ostala do svoje upokojitve. Milica se ponša z osmimi vnuki in trinajstimi pravnuki. Leta 1999 je postala vdova in nato do leta 2018 živela sama doma

v Stojncih 98/a. Takrat se je odločila, da jesen svojega življenja preživi v domu za starejše. Eno leto je preživela v domu na Hrvaškem, nato pa se je leta 2019 preselila v Dom upokojencev Ptuj, enota Murretinci, kjer je v soboto, 30. septembra letos, praznovala častitljivih 99 let.« Tako je zapisala njena družina v želji, da tudi njeni rojaki, znanci in prijatelji izvedo za ta Miličin jubilej. Na fotografiji je Milica skupaj s sinom Janezom in vnukom Primožem, ko so skupaj zarezali rojstnodnevno torto. Tako pa smo jublantki voščili njeni sostanovalci:

SPOŠTOVANA GOSPA MILICA!

Danes praznujete lep jubilej, 99 let življenja. Mi vsi, ki radi živimo v vaši družbi, v tem našem Domu, vam resnično iskreno čestitamo in želimo, da skupaj z vami nadaljujemo pot do naslednjega jubileja, vašega in našega. Z nekaterimi ste danes že molili pri sveti maši, zdaj smo tukaj, da vam nazdravimo: « Živijo! » Vaši sostanovalci iz jedilnice 1. nadstropja.

In še pesmica prav za vas:

*Danes med nami,
ki tukaj smo zbrani,
sedi lepa belolasa gospa,
da jubilej bi svoj približala.*

*90 in zraven še let 9
je do danes dopolnila,
njena pa življenjska sila
si obeta novih let.*

*Med njimi bo najprej,
tako je vedno in vselej
100 let ob času obsorej.*

*Kar ji zaželimo – torej:
Vse najboljše za ta dan,
naj ji bo zlati stoti darovan!*

Vsi zbrani, za Milo!

Karolina Pičerko

Foto: Osebni arhiv

Slavljenka Ljudmila s sinom in vnukom.

Otvoritev razstave: Bibliobus Knjižnice Ivana Potrča Ptuj praznuje 20 let

22. novembra 2023 je v avli občinske stavbe potekala otvoritev razstave z naslovom: *Bibliobus Knjižnice Ivana Potrča Ptuj praznuje 20 let* avtorice Tjaše Mrgole Jukič. Poleg župana, Milana Gabrovca, so se otvoritve udeležili še člana občinskega sveta, Zlatko Bratuša in Danilo Kekec, zaposleni na občinski upravi ter predstavniki ptujske knjižnice.

Razstava, katere ogled je naslednje dni mogoč v avli občinske stavbe, prikazuje zgodovino potujočega knjižničarstva v Sloveniji in po svetu ter razvoj in izvajanje te dejavnosti v Knjižnici Ivana Potrča Ptuj. Predstavlja tudi pester obseg knjižnične dejavnosti, ki se z bibliobusom izvaja na območju vseh 16-ih občin ustanoviteljic in pogodbenic.

Župan je v nagovoru poudaril pomen bralne pismenosti za vse generacije ter se zahvalil za priložnost gostiti razstavo, ki pripomore k dodani vrednosti naše občine. Vodstvo knjižnice se je zahvalilo Občini Markovci, da je omogočila predstaviti razstavo, ki prikazuje izjemno poslanstvo, del katerega so tudi

naše vasi. Avtorica razstave je poudarila, da Občina Markovci že od začetka podpira projekt bibliobusa. Predstavila je tudi kratko zgodovino potujočih knjižnic pri nas in po svetu ter povabila, da si obiskovalci občinske stavbe ogledajo zbrane zanimive fotografije in zapise o tej izjemno pomembni dejavnosti pri nas in po svetu.

Eden izmed glavnih namenov bibliobusa je ljudem približati branje tudi z lažjim dostopom do knjig. Podobno kot drugje v Evropi so tudi v Sloveniji potujoče knjižnice dobro uveljavljene, imamo namreč 12 potujočih knjižnic. Slovenski bibliobusi obiskujejo 84 občin, tudi Slovence na Madžarskem, v Italiji in na Hrvaškem.

NA KRATKO O BIBLIOBUSU KNJIŽNICE IVANA POTRČA PTUJ

Bibliobus je potujoča enota Knjižnice Ivana Potrča Ptuj. Obiskuje 16 občin in se ustavlja na 53 postajališčih. Obiskuje naslednje občine: Cirkulane, Destrižnik, Dornava, Gorišnica, Hajdina, Juršinci,

Foto: DK

Kidričevo, Majšperk, Markovci, Podlehnik, Ptuj, Sveti Andraž v Slovenskih goricah, Trnovska vas, Videm, Zavrč in Žetale. Knjige so sanje, ki jih držimo v rokah, branje pa je za duha to, kar je telovadba za telo. Prav zato v potujočo knjižnico

vabijo prebivalce v vseh starostnih obdobjih, saj je v bibliobusu na voljo gradivo tako za otroke in mladostnike kot za odrasle.

DK

Pater Karel Gržan – Kako osmisliti srečo v sobivanju

Foto: osebni arhiv

Pater Karel Gržan

V ponedeljek, 9. oktobra popoldan, je bila župnijska dvorana polna ljudi, ki so bili v pričakovanju predavanja patra Karla Gržana. Najbrž večina ljudi pozna patra Karla Gržana, ne le kot duhovnika, temveč tudi kot priznanega literata, oziroma dr. literarnih znanosti, zgodovinarja, astronoma, človeka mnogoterih znanj. Karizmatičen pater, ki s svojo preprostostjo vere v Boga in predanostjo naravi, osvaja srca Slovencev, vernih in nevernih. Tudi njega so prizadele poplave, saj domuje na Konjskem Vrhu med Ljubnim in Lučami. Izdal je 51 knjig, nekaj od njih jih je tudi predstavil. Na Ptujju je dobrih devet let služboval v župniji sv. Ožbalta, zato je še posebej vesel, ko lahko pride v naše kraje. Naslov predavanja, *Kako osmisliti srečo v sobivanju*, je bil izhodišče za temo, ko je izvedel, da v naši občini zelo dobro

sodelujeta obe dobrodelni organizaciji: Rdeči križ in Karitas. Navzoči smo pozorno poslušali njegovim razlagam današnjega trenutnega sveta in kako malo bi bilo potrebno spremeniti v naših glavah ter čutenjih, da ne bi bilo toliko različnega nasilja, pohlepa, zavisti za čim večjim imetjem ali »grebatorstvom« za različne položaje. Ljudje ne vidijo, da to človeštvo pelje le v prepad. Vendar nam pater s svojo vedrino in veseljem do sočloveka, daje močno vero in upanje v novi boljši svet, kjer bo v človeku spet prebujena sočutnost, čutenje in prava ljubezen.

S patrom Gržanom smo se dogovorili, da nas spet obišče naslednje leto in s svojim pogledom na svet obogati naše vsakdanje življenje.

Marija Prelog

PROSIMO, DARUJTE KRI!

RKS OZ PTUJ in OO RK MARKOVCI vas vljudno vabita na krvodajalsko akcijo, ki bo potekala:

V ENOTI ZA TRANSFUZIJSKO DEJAVNOST PTUJ

V ČETRTEK, 21. 12. 2023 od 7.30 - 12. ure

PROSIMO, POKLIČITE IN SE NAROČITE NA DAROVANJE KRVI

Vsak dan med delovniki od 7. do 15. ure na tel.:

051/615-124

Krvodajalcem se zahvaljujemo za odziv, razumevanje ter upoštevanje vseh preventivnih zaščitnih ukrepov.

www.daruj-kri.si
BREZPLAČNA OBJAVA

So dnevi, so leta in so pomladi,
ko se imamo preprosto radi.
So trenutki, ko je treba na novo začeti
in so ljudje, ki jih je treba preprosto objeti.

Blagoslovljene božične praznike in naj nam narava bo mila v novem letu 2024,

vam želi Prostovoljno gasilsko društvo Markovci.

Izlet Pgd Stojnci in osebja Aninske noči

V gasilskem društvu Stojnci smo se odločili, da vse člane in vso osebje, ki nam že vrsto let pridno pomaga na tradicionalni Aninski noči, peljemo na izlet.

Pot nas je zanesla na Primorsko. Ogledali smo si Gasilsko-reševalni center Postojna, za tem pa smo se podučili o zgodovini v Parku vojaške zgodovine Pivka. Vinakras so nam razkazala svoje kleti, po ogledu pa smo lahko tudi degustirali lokalna vina. Izlet smo zaključili v gostilni Karjola zraven Vinske fontane v Marezigah ob prekrasnem razgledu in najboljši družbi.

Vsem članom PGD Stojnci in ekipi Aninske noči se zahvaljujemo za prekrasno leto. Najboljši ste!

PGD Stojnci

Foto: arhiv društva

Prvo srečanje veteranov Gasilske zveze Markovci-Cirkulane-Zavrč

V soboto, 4. novembra 2023, so se gasilski veterani prvič srečali v dvorani PGD Bukovci, pod okriljem Gasilske zveze Markovci-Cirkulane-Zavrč. Prijavljenih je bilo več kot sto veteranov, vendar, se jih je srečanja udeležilo 98, kar je tudi vsekakor zavidanja vredno število. Kot se spodobi so jih pozdravili in nagovorili najprej predsednik GZ Janko Fišinger, poveljnik GZ Franc Prelog, predsednik PGD Bukovci Maksi Sakelšek, poveljnik štaba civilne zaščite občine Markovci Matej Bezjak in nato predsednik komisije za delo z veterani v GZ MCZ Ivan Golob, kateremu se je treba zahvaliti, da svoje prostovoljno delo opravlja zavzeto in z dušo. To delo je uspešno opravljal že v OGZ Ptuj. Predstavil je načrte za delo v naslednjem letu in tudi za prihodnja leta. Predvsem je izpostavil, da se ne pozabi na gasilske veterane, ki se več ne morejo udeleževati srečanj, da se jih obiše doma ali v domovih za starejše, da se jih obiše ob okroglih življenjskih obletnicah, da se organizira operativna ekipa veteranov, da se organizirajo tudi izobraževanja oz. posveti ... Vabilu se je odzval tudi regijski poveljnik Dušan Vižintin in regijski predsednik za delo

z veterani Jože Bratuša, ki je navzoče tudi seznanil z zakonskimi spremembami glede vstopa med veterane. Letos je bil sprejet zakon, ki izenačuje starost gasilskih veterank in veteranov, to je starost 65 let. V lanskem letu je veljalo še za gasilke starost 58 let, za gasilce pa 63 let. Vendar je res, da je mnogo gasilskih tovarišic in tovarišev še vitalnih in aktivnih v PGD po 65. letu. Veterane je pozdravil tudi predsednik komisije za delo z veterani v GPO Ptuj Branko Lah in predstavnik OGZ Ptuj Tonček Kuhar Bombek, seveda je pozdravil veterane tudi župan Občine Markovci Milan Gabrovec, ki je veteranom zaželel, da se udeležujejo aktivnosti, ki jih organizira komisija v novoustanovljeni gasilski zvezi v čim večjem številu in jim zaželel predvsem zdravja. Martin Zamuda se je v imenu vseh zbranih veteranov zahvalil za svečano srečanje predsedniku komisije Ivanu Golobu za angažiranost in PGD Bukovci za pomoč pri izvedbi srečanja.

Komisija za delo z veterani s predsednikom Ivanom Golobom na čelu se srčno zahvaljuje PGD Bukovci za slavnostno pripravo dvorane in postrežbo, Kulturnemu društvu Bukovci za izved-

bo pevskih in glasbenih utrinkov, ki so ga izvedli ljudski pevci in harmonikar Žan Habjanič in povezovalki programa prostovoljni gasilki PGD Bukovci Patriciji Majcen, Občini Markovci, gostilni Ribek in veteranom muzikantom, ki so pope-

strili družaben del srečanja v sestavi; Janko Kelenc, Stanko Kelenc in Milan Koletnik. Veselijo se že srečanja še v večjem številu v naslednjem letu.

Marija Prelog

Želimo vam blagoslovljene božične praznike in srečno Novo leto 2024!

Polna dvorana veteranov GZ MCZ v PGD Bukovci

Foto: Marija Prelog

Strokovna ekskurzija ŽPS in ožjih župnijskih sodelavcev

Zadnjo oktobrsko soboto smo na strokovno ekskurzijo poromali člani ŽPS in ostali župnijski sodelavci, ki smo tako ali drugače povezani z življenjem naše župnije. Sprva smo se ustavili v ljubljanskem spominskem parku Navje, kjer smo obiskali grob duhovnika in za našo župnijo zelo pomembnega kronista, Mateja Slekovca. Pot smo nadaljevali v župnijo Cerklje na Gorenjskem, kjer smo se pri sveti maši v cerkvi Marije Vnebovzete zahvalili in obenem priporočili

za dobro sodelovanje tudi v bodoče. V nadaljevanju smo si le nekaj kilometrov stran ogledali še bogat grad Strmol ter ob tem čas namenili tudi pogovoru in razmisleku o tem, ali v naši župniji delamo dobro oz. kje bi lahko stvari še izboljšali. Ekskurzijo smo zaključili s poznim kosilom ter srečnim povratkom v domačo župnijo.

Alenka Domanjko Rožanc

Foto: Ana Vrtačnik

Gostili smo pevske prijatelje iz Suhe na avstrijskem Koroškem

Zahvalna nedelja v župniji sv. Marka niže Ptuja je letos bila še posebej praznična. V goste so namreč prišli pevke in pevci župnijskega cerkvenega pevskega zbora iz župnije Suha/Neuhaus z avstrijske Koroške. Domači cerkveni pevski zbor iz Markovcev je tam gostoval lani ob istem času. Praznično sveto mašo ob 10. uri sta vodila župnik župnije Suha, Mihael Golavčnik in domači župnik Janez

Maučec. Prislunhili smo gostom, ki so s petjem obogatili nedeljsko bogoslužje. Po skupnem kosilu obeh zborov smo gostom pokazali še domači kraj - korantovo deželo, Markovce. Ob snidenju smo si obljubili, da se zagotovo še srečamo.

Alenka Domanjko Rožanc

Foto: Nika Rožanc

Folklorniki smo gostovali v Nemčiji

Foto: Ana Vrtačnik

Skupinska fotografija nastopajočih

Člani plesne skupine, kopjaši, pevke ljudskih pesmi Kitice in starejše ljudske pevke smo se v petek, 13. oktobra 2023, v zgodnjih jutranjih urah zbrali v prostorih v občinski mansardi in spakirali skoraj 40 oblek, mali milijon čevljev, likalnika, klobuke, kopjaška kopja in društvene zbornike ter se z ogromno dobre volje vkrcali na avtobus. Zakaj? Da smo nastopili na že 35. Slovenski folkloriadi, ki jo je organiziralo Slovensko kulturno-umetniško društvo (SKUD) Triglav e. V. Stuttgart! V tamkajšnjih krajih namreč živi veliko izseljenih Slovencev, ki so ustanovili tudi nekaj folklornih skupin. Na Folkloriadi se srečajo, se predstavijo na odru in se podružijo. Počaščeni smo bili, da so se letos odločili povabiti tudi nas.

Na poti do Stuttgarta smo se za en dan ustavili v Münchnu, kjer so nas odprtih rok sprejeli na Generalnem konzulatu Slovenije. Združene ljudske pevke so zapele, godci so zagodli in tamkajšnji zaposleni so bili obojega zelo veseli.

Po obisku Konzulata smo si pod vodstvom članic gostujočega društva, Vilme in Danice, ogledali prelepi München, njegov Olympiapark in razgled nad mestom ter tam tudi povečerali. Nato smo se nastanili v hostlu, se – kot pogosto tudi na vajah – ob

druženju nasmejali do solz in si voščili lahko noč.

Čakal nas je namreč dan nastopa. Odpeljali smo se v Stuttgart, dekleta smo si kar na poti spletla kite, na počivališču ob avtocesti smo povadili koreografijo in ob prihodu na kraj dogodka kaj kmalu po godčevsko zaigrali. Po pozicijski vaji smo se, kot vedno, lotili še likanja oblek in loščanja čevljev, se skupinsko fotografirali in nato čakali na nastop. Zaplesali so kopjaši, plesalci smo se jim pridružili s Plesom z bosmani, pevke so zapele nekaj pesmi in godci so zaigrali nekaj svojih viž. Navdušeno smo spremljali še druge skupine in prav vsaka je prejela bučen aplavz – energija v prostoru je bila izvrstna!

Po nastopu je sledila pogostitev in potem še zabava z ansambлом Šaljivci. Pete so nas hitro nesle in muzikantom, tudi našim, ni zmanjkalo zagona. Nekateri od nas so srečali svoje sorodnike, znance in sosede, in če ne bi občasno slišali nemščine, bi mislili, da smo doma!

V nedeljo, 15. oktobra, smo na avtobusu prebili kar 10 ur in pozno zvečer prispeli v domače Markovce. Na gostovanju smo se imeli lepo in se veselimo naslednjih!

Lea Rožkar

Foto: Ana Vrtačnik

Ples po nastopu

Ribiški car 2023

Vsa športna društva na podlagi celoletnih tekmovalnih in mitingov izbirajo najuspešnejšega člana svoje sredine, zato tudi ribiški kolektivi (družine, društva in sekcije) med svojim članstvom enkrat letno organizirajo tekmo za ribiškega carja. Ta naziv si pridobi ribič, ki v določenem časovnem roku, običajno je to v treh urah, ujame najtežjo ribo. V soboto, 16. 9. 2023, je v ribniku v Prvencih, kjer domuje ŠRD Markovci, vodstvo tega društva organiziralo tekmo za ribiškega carja za tekoče leto. V ta ribiški boj se je podalo 22 ribiških kandidatov in ena kandidatka in kaj lahko bi se zgodilo, da bi namesto carja v tri urnem namakanju trnkov in učenju plavanja črvov dobili carico. S precej starejšimi in izkušenimi ribiči pa sta se uspešno kosala tudi dva desetletna mladeniča. Tehnica je pokazala uspešnost posameznih tekmovalcev, in sicer: prvo mesto in naziv carja si je prilovil Nejc Prelog s 7,380 kg, drugo mesto in naziv prvega spremljevalca je pripadalo Maksu Sakelškemu s 6,580 kg, tretje mesto in naziv druge spremljevalke pa si je prilovila Klavdija Matjašič s 6,380 kg. Torej 1 kg še in dobili bi pravi carski par, kar se do sedaj še ni zgodilo, prav tako pa doslej na zmagovalnih stopničkih še ni bilo ženske.

Novi car ŠRD Markovci Nejc Prelog je povedal: »Pre-

senečen sem in zadovoljen s prvim mestom in nazivom carja društva, saj sem premagal starejše in izkušenejše ribiče. Branko Kostanjevec predsednik ŠRD Markovci pa je dodal: »Ves razpored in plan tekem, ki je bil sestavljen in sprejet na začetku leta, nam je porušil previsoki vodostaj vode v ribniku v prvi polovici leta. Sicer smo začrtani plan v grobem realizirali, vendar s kar precejšnjimi zamiki. Danes nas je pozdravilo lepo vreme in veliko število interesentov za pridobitev tega laskavega ribiškega naslova. Iskrene čestitke carju, ki mi bo s svojo funkcijo pomagal pri vodenju društva, enako velja tudi za drugo in tretjevrščena spremljevalca, vsem ostalim pa želim več ribiške sreče ob naslednji priliki in na naslednjih tekmah, ki jih v prihodnje načrtujemo kar nekaj.«

V občini Markovci sta poleg ŠRD še dve ribiški sekciji in sicer Borovci ter Zabovci in tudi tu imajo novega carja. V Borovcih je to Janko Slatič; v Zabovcih pa se lahko pohvalijo s kar dvema. To sta car enega celotne sekcije, Jože Tinko ter car lige ovinek, kjer po novem caruje Vlado Majcenovič.

Lep ribiški pozdrav, dober prijem

Ignac Habjanič

Foto: Ivan Lesjak
Ribiški car 2023 Nejc Prelog v družbi prvega spremljevalca in druge spremljevalke

Jesen na gradu Muretinci

V društvu Baron smo izvedli srednjeveške delavnice že za preko 10.000 otrok. V tednu otroka, v mesecu oktobru, smo na gradu v Muretincih izvedli delavnice za učence OŠ Jurovski Dol, OŠ Velika Nedelja in OŠ Gorišnica. Mesec oktober smo preživeli aktivno, saj smo izvedli grajsko trgatve in tudi prvo žganjekuho. Gostovali smo v Hrvatski Kostajnici in v Hlebinah na Hrvaškem.

7. in 8. oktobra se je nekaj naših članov udeležilo srednjeveške prireditve v Hrvatski Kostajnici, kjer smo postavili srednjeveški šotor, v katerem smo predstavili srednjeveško kulinariko in kostumsko podobo naših članov. Predstavili smo tudi delovanje našega društva. 14. oktobra smo na gradu gostili skupino vinogradnikov iz Šentjerneja. Skupaj smo potrgali grajsko brajdo. 21. oktobra smo izvedli prvo žganjekuho na gradu v Muretincih. K sodelovanju smo povabili vse vaške odbore Občine Markovci, žal pa nobena vas ni poslala predstavnikov. Edini predstavnik iz naše občine je bil naš velik prijatelj Jože Cigula, ki je skuhal tudi najboljše žganje. Žganje so kuhali še člani TD Loče, člani društva Stari zanati iz Koprivnice, s svojim sodelovanjem nas je počastil tudi slikar Zlatko Kolarek iz Hlebin. V kuhanju žganja smo se pomerili tudi člani društva Baron. Mesec oktober smo zaključili z gostovanjem v Hlebinah, kjer so pripravili prireditev Čvarkijada in rakijada. Z našo udeležbo smo popestrili njihov program. Kuhali smo metino žganje, katero je bilo prava neznanka v njihovih krajih.

V mesecu novembru smo na gradu gostili skupino TD Vurberk. Izvedli smo sprejem s predstavitvijo Barona, voden ogled po gradu Muretinci in pogostitev. Na prazničen december se pripravljamo po utečenih smernicah. Izvedli bomo Miklavževanje, obhode Božička, na starega leta dan bo Dedek Mraz obiskal domačije. 22. decembra bomo odprli razstavo naivnega slikarstva slikarske kolonije Alpe Adria, ki je potekala v Hlebinah. Tik pred novim letom bomo za člane društva

Foto: arhiv društva

in njihove otroke priredili srečanje dobrih mož. Obiskovalcem naših prireditev se zahvaljujemo za podporo, ki nam jo s svojimi obiski nudite.

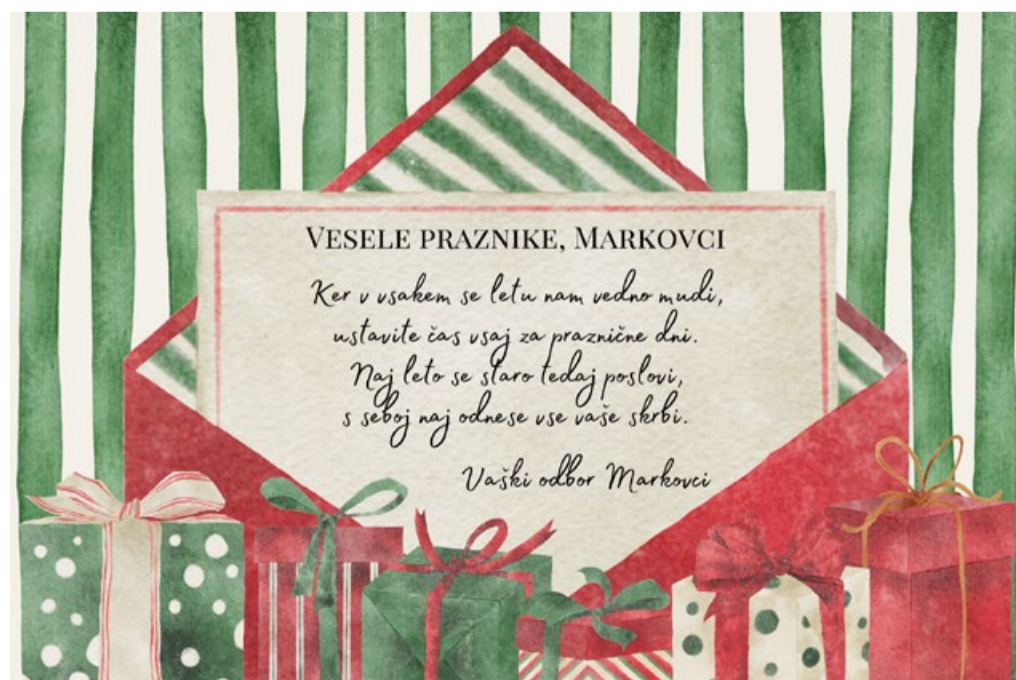
Ob novem letu vsem občanom želimo srečno in uspešno leto 2024.

Janez Golc

Delavnice na OŠ Jurovski Dol

Foto: arhiv društva

STRAN ZA KRAJŠI DAN

OSMEROSMERKA

V spodnji mreži se skrivajo naslednje besede: ADVENT, BOŽIČ, DOB-ROTA, JASLICE, MIKLAVŽ, NOVO LETO, OGNJEMET, POČITNICE, POTICA, PRAZNIKI, SMREKA, VESELJE. Če jih poiščete, iz preostalih črk dobite geslo.

V	S	I	K	I	N	Z	A	R	P
E	L	O	T	E	L	O	V	O	N
E	P	O	B	O	Ž	I	Č	G	E
V	Ž	V	A	L	K	I	M	N	C
D	O	B	R	O	T	A	N	J	I
A	D	V	E	N	T	O	V	E	L
E	M	L	I	A	K	E	R	M	S
E	A	C	I	T	O	P	T	E	A
V	E	S	E	L	J	E	U	T	J

AVTORICA: Špela Vrtačnik

SUDOKU

5			3			6		2
			7					
		2		5		8	1	
					5	1	6	
2	5						8	7
	4	1	8					
	9	8		1		3		
					3			
1		4			7			8

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Spoštovani bralci in oglaševalci, vaš oglas lahko doseže vsako gospodinjstvo v občini Markovci. Naročila in informacije dobite na e-naslovu: markovski.list@gmail.com. Še vedno velja: 1 + 1 GRATIS, kar pomeni, da prvi oglas plačate, drugega, ki je objavljen v naslednji zaporedni številki glasila, pa dobite ZASTONJ. Vabljeni k sodelovanju!

Uredniški odbor

ŠE VEŠ, KAK GUČIŠ?

V Markovcih imamo svoj poseben govor, ki bogati našo etnografsko dediščino. Imenuje se markovsko mednarečje. Zinka Zorko ga je opredelila kot mednarečje med haloškimi in prleškimi narečjem. V našem govoru lahko najdemo veliko narečnih besed, ki so večina slovanskega izvora, kar nekaj jih je prevzetih iz nemščine, manj pa iz madžarščine. V tej številki je pred vami nekaj naših narečnih besed, ki se navezujejo na enega od manj znanih praznikov v mesecu decembru.

V tej številki je pred vami nekaj naših narečnih besed, ki se navezujejo na enega od manj znanih praznikov v mesecu decembru.

- puno: veliko
- svetek: praznik
- gnešji den: današnji dan
- meje: manj
- gučimo: govorimo
- fcoj: zraven

- jenj: njen
- črešjovo: češnjevo
- zacvete: zacveti
- negda: nekoč
- pubeci: fantje
- icjke: telički
- picjke: mladiči pernatih živali

»Decembra je puno nekijh svetkov, tak ka nič čudnega, ka mo gnešji den pravimo veselj december. Enj od totijh svetkof so še zej v navadi, o drugijh pa stalno meje gučimo pa jih nene več tak praznūvle-mo. Tako je na primer Barbarjno. Sveta Barbara je ena od adventnijh svetnikof, ki pravijo, ka gre božič fcoj. Na jenj god bi mogli datj v vodo črešjovo vejo, te okolj božiča zacvete. Negda so šli za Barbarjno pubeci okolj po hišah pa so pozdravljali: 'Dobro jūtro sveta Barbara, dostj icjč, dostj picjč, puno vsega.' Tepa so doblj kako sūho sadje. Neje pa smela tistj den prva f hišo pritj ženska, ker je to pomenlo nesrečo.«

Špela Vrtačnik

Trenutki sreče,
lepe misli in doživetja
naj vas spremljajo v letu
2024.

KOLUMNA

Notranja revizija in Rudolf na mušnicah

Ho, ho, ho, kako smo? Tebi je lahko Božiček, ti si itak celi cajt na vodki, Rudolf pa na mušnicah. Glej ga, kak se smeji. Plus tega delata samo en dan v letu. Kaj pa mi? Naš notranji revizor si že čisti očala in brusi bikovko. Treba bo preveriti bilanco naše duhovne rasti za leto 2023. Klasična avtometamorfoza, ki bi ji z drugimi besedami lahko rekli evolucija, kajti zares rastemo samo od znotraj. Minus tu, plus tam, to štima, tu še malo škripa ... Načeloma sn ful strpn, samo nea pa morem razumet totega čudnega Fran-ceja, ko mi v nedeljo ob pol šestih vjuro direkt pod spalnico zakurbla kosilnico, ki se dere v tri krasne. Pa ne samo to, pol pa mi še njegov pes "škropi" po cipresah. Za znoreti! Verjamem Joža, ampak ljudje se s svojimi vrlinami in slabostmi nahajamo nekje med angeli in ščurki. Če v sskj-ju preverimo definicijo evolucije, se ta glasi: » Postopno spreminjanje česa, navadno v popolnejše, bolj dovršene oblike.« In

njena končna postaja je sijajnost. Kar pomeni, da Jožev pravnik čez tri generacije več ne bo nasadil Francejovega potomca na vile zaradi nedeljske košnje. Mogoče mu bo zlomil kakšno rebro ali dve. Nič fatalnega. Čez 42 reinkarnacij bomo od popolnosti tako ali tako vsi sijali. To je to, evolucija! Eni ji pravijo bog, drugi sreča, tretji pa preprosto ljubezen. Isto sranje samo drugo pakovanje. Če potegnemo črto; bi se od vas želel posloviti v duhu sedemdesetih: make love not war! Dajmo zamenjati sovraštvo z ljubeznijo, malodušnost z radostjo in pohan šnicl s cvetačnimi polpeti. Joža, namesto vil raje uporabi objem. Mogoče pa si bo Franca potem le nabavil električno kosilnico. In čisto možno je, da se bo novo leto začelo čarobno kot še nobeno prej. Če kdo slučajno na sveti večer zagleda onega bradatega strica z velikim lampom in rdeče belim kombinom, kako se naokrog fijaka z avtovleko, potem je Rudolfu ziher zmanjkalo mušnic. Pa lepe praznike.

Črtomir Vor